

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 4Tk/1/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125010533
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fugerík
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8125010533.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

30 4Tk/1/2025

Okresný súd Prešov v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Fugerika a sudcov prísediacich A. B. C. D., E. F. G. D., LL.M na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.10.2025 v Prešove takto

r o z h o d o l :

2

4Tk/1/2025

Obžalovaný

D. D., nar. XX.XX.XXXX vo H. I. J., trvale bytom K. X. XXXX XX/XX H. I. J., toho času L. G. L. D.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa 18.10.2024 v čase okolo 08.00 hod. v mieste svojho bydliska vo H. I. J., K. X. XXXX XX/XX v byte na piatom poschodí v úmysle usmrtiť fyzicky napádal svoju manželku M. D., N. D., nar. X.X.XXXX v D., C. N., naposledy trvale bytom H. I. J., K. X. XXXX XX/XX a pritom jej opakovane stláčal krk rukami, pričom jej tým okrem iného spôsobil aj viaceré zranenia a to krvné podliatiny na ľavom nosovom krídle, predobočnej ploche krku obojstranne, na prednej ploche v hornej tretine hrudníka obojstranne, na prednej ploche v dolnej tretine mostíka, nad ľavým prsníkom, na vnútornej ploche v hornej tretine pravého ramena, na prednej ploche v strednej tretine pravého ramena, na prednej a vnútornej ploche v strednej tretine ľavého predlaktia, na prednej ploche v hornej tretine ľavého stehna, krvné výrony na pravej hornej i dolnej mihalnici, na ľavej hornej mihalnici, na dolnej ploche brady obojstranne, na predobočnej ploche krku obojstranne, nad ľavou kľúčnou kosťou, na predobočnej i zadnej ploche ľavého ramena s pokračovaním ku vonkajšiemu okraju ľavej lopatky, masívne prekrvácanie očných spojoviek obojstranne, prekrvácanie svaloviny krku na predobočnej ploche obojstranne, zlomeniny tela rohov štítnej chrupavky uprostred, s prekrvácáním mäkkých tkanív v okolí, zlomeniny oboch veľkých rohov jazyky, s prekrvácáním mäkkých tkanív v okolí, akútne difúzne mechúrikovité rozdutie a ložiskový opuch obidvoch pľúc, opuch mozgu ťažkého stupňa s mozočkovým kuželom, kde v dôsledku pevného stláčania krku prstami jednej ruky a oboch rúk obžalovaného došlo k zamedzeniu prívodu vzduchu, resp. kyslíka do pľúc a do organizmu s následnou hypoxiou (nedostatku kyslíka) tkanív a vnútorných orgánov, čo viedlo k bezprostrednej smrti M. D., teda bezprostrednou príčinou smrti bolo udusenie zahrdúsením, čím týmto svojím konaním spôsobil pre poškodenú O. H. škodu v súvislosti s obstaraním pohrebu alebojej vo výške 1.444,60 Eur,

t e d a

iného úmyselne usmrtil a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe.

č í m s p á c h a l

obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 odsek 1 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 145 ods. 2 Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 23 (dvadsaťtri) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona ukladá obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona ukladá obžalovanému ochranný dohľad na 3 (tri) roky.

Podľa § 77 ods. 4 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona súd zároveň v rámci ochranného dohľadu ukladá obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej O. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. P. C. XXX/XX, E., škodu vo výške 1.444,60 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

27

4Tk/1/2025

Prokurátor Krajskej Prokuratúry v Prešove podal na Okresný súd Prešov dňa 10.04.2025 obžalobu pod č. KV 56/24/7700-59 na obžalovaného D. D. pre skutok tak, ako je tento uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku a ktorý prokurátor v podanej obžalobe právne kvalifikoval ako obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona.

Obžalovaný D. D. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.08.2025 po poučení o možnosti urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku uviedol, že nebude robiť žiadne z tam uvedených vyhlásení. Preto súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne - poškodenej O. H., svedkov, znalcov, prečítaním obsahov svedeckých výpovedí a podaných znaleckých posudkov z prípravného konania, prehratia zvukových záznamov, prečítaním obsahu listinných dôkazov a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledujúci skutkový stav:

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal, že si na nič nepamätá a ani na to, že by poškodenú M. D. hrdúsil. V to ráno, keď vstal, išiel postaviť na kávu do kuchyne. Potom pozrel na nástenné hodiny a tie ukazovali 8.09 hod. Kávu zalial, odniesol ju do izby, prekročil nohy poškodenej, ktoré mala spustené z postele na zemi a položil tú kávu na stoličku vedľa postele. Potom išiel naspäť pre svoju kávu do kuchyne, zobral kávu z kuchyne a šiel na balkón cez obývačku. Na balkóne vypil kávu a vyfajčil najmenej 2 cigarety, čo trvalo asi 20 minút a cez obývačku sa vrátil do spálne. Tam videl, že káva jeho manželky je nedotknutá a nebolo z nej odpité. Preto na ňu skríkol „O., čo nepiješ kávu?“ Videl, že poškodená nereaguje a tak dvihol paplón z jej hlavy a videl krv na tvári, konkrétne na nose. Preto išiel do kuchyne pre kuchynské utierky a vytiahol poškodenú smerom hore na posteľ, pretože bola v polohe sediacej a hlavu mala na posteli. Priložil jej vreckovky na nos a potom ju prevrátil na chrbát a ťahal ju na posteľ. Bol prestrašený a utekal na balkón fajčiť a otvoril si tiež čierne pivo, lebo vysmädol a nevedel, čo robiť. Na tom balkóne pil pivo aj vyfajčil asi 4 až 5 cigariet. To trvalo maximálne 40 minút. Keď dofajčil cigarety, opäť vošiel do izby a volal záchranku, pričom tá pani mu cez telefón povedala, aby ju resuscitoval. No on už pri prvom odkrytí paplóna videl, že manželka má modré uši ale pani zo záchranky mu kázala,

aby ju resuscitoval, čo robil tak, že ľavou rukou stláčal hrudník medzi prsiami a v pravej ruke držal mobilný telefón, cez ktorý bol v kontakte s pani z operačného. On jej povedal, že manželka má čierne okolo očí. Pani mu povedala, že posielala záchranku, on prestal resuscitovať a odišiel do vedľajšej izby alebo na balkón, to si už nepamätá. Potom sa ozval zvonček od vchodových dverí bytovky, kedy otvoril zámok na vstupných dverách do ich bytu. Keď prišli záchranári, žena a dvaja muži, tak ich uviedol do izby, kde ležala jeho manželka, ktorú medzitým prikryl paplónom. Prvé slová, ktoré počul boli od záchranárky, ktorá sa ho pýtala, či má poškodená stále tak opuchnuté nohy, čo im potvrdil. Potom prišiel lekár, on išiel do obývačky hľadať lekársku správu od E. H. z posledného vyšetrenia manželky, ktorú našiel a odovzdal lekárovi. On mal v minulosti skúsenosti s mŕtvolami, kedy si švagor vystrelil mozog. Lekár skonštatoval smrť, záchranári potom odišli, on potom išiel na balkón a bol nešťastný. Ako uviedol, po odchode záchranárov s poškodenou nič nerobil. Z noci predchádzajúcej ránu si pamätá, že ho manželka asi o 20.00 hod. ponúkla vínom, pričom doniesla celú fľašu z inej izby. Nebolo zvykom, že by ho poškodená ponúkala vínom, ale vtedy domáce víno prelievali z demižónov do fliaš. On vypil jeden pohár a potom mu naliala aj druhý pohár a išla spať. On dopil ten druhý pohár a išiel spať, kedy poškodená bola ešte hore. Ona potom zaspala ale on nemohol spať. Asi o 22.00 hod. vstal a dopil fľašu vína. V tom čase jeho manželka už spala. Potom išiel do kuchyne, v kuchynskej linke bola 0,5 l fľaša rumu, v ktorej bol asi do polovice rum. Ten rum vypil a to 3 poháriky určite a nevie, či niečo zostalo vo fľaši. Potom si už nepamätá nič, ani či bol v noci na záchod. Je si vedomý toho, že predtým v prípravnom konaní vypovedal, že bol v noci na WC, ale myslel to tak, že zvykol chodiť na WC. Ešte predtým než vypil rum, tak si zapol TV, kde išiel krimi seriál MOST, ale TV asi po 10 minútach vypol a tak šiel do kuchyne a vypil rum. Keď si jeho manželka išla ľahnúť, určite mala oblečenú nočnú košeľu. Jeho manželka mala pred smrťou problémy s dýchaním a strašne ju boleli nohy, ktoré jej často masíroval. Odkedy prišla z nemocnice, kde bola na „čistenie žíl“, mala tie problémy, hoci sa to malo zlepšiť. V deň smrti jeho manželky a ani večer predtým nikto iný v byte nebol. Prišiel iba sused K. O. opýtať strúhadlo na kapustu, ale do bytu nevošiel a ostal stáť pred bytom. On mu strúhadlo pohľadal a dal mu ho. Poškodená sa suseda pýtala, či robí šalát, ale oni sa nevideli, lebo ona sedela v miestnosti za dverami. Poškodená ešte povedala, že kúpia K. (susedovi) strúhadlo. Nikto iný v byte v tom čase nebol. Robenie kávy bol ich ranný zvyk, kedy jeho manželka niekedy pila kávu a niekedy cappuccino. Čo sa týka financovania domácnosti, mali dohodu, že 3x do mesiaca robí nákup on a 1x jeho manželka. Obžalovaného uráža, keď počúva a číta v spise, že za neho manželka platila dlhy, lebo on pracoval, a je pravda, že peniaze dával na jej účet, ale len preto, lebo jeho účet zablokoval exekútor. Bol to ale on, kto zarábala. Poškodená mala dôchodok, pričom len od nej vedel, že bol vo výške 800,- Eur. Povedala mu, že 500,- Eur spláca za strechu na rodinnom dome v K., kde predtým bývala. On peniaze neriešil a nestaral sa o účty. V to ráno, keď jej išiel robiť kávu, sa jej nič nepýtal a kávu len položil na stoličku vedľa jej postele bez toho, aby sa jej prihovoril. Tak bol zvyknutý. Keď položil kávu, poškodená nijako nereagovala. Obžalovaný tiež uviedol, že bolo bežné, že nebohá poškodená spala tak, že nohy mala spustené z postele a v minulosti sa stávalo, že v noci išla spať do obývačky, keď nemohla zaspáť. Ako dôvod, prečo jeho manželka ráno nemala nič na sebe obžalovaný uviedol, že sa asi vyzliekla, lebo jej bolo horúco, pričom to robila aj v minulosti. Nočná košeľa bola v to ráno na jej strane na skrini oproti posteli. V to ráno cítil, že vypil alkohol a aj „nafúkal“. Bol v strese a chodil po izbách. Trochu aj plakal, ale to záchranári nevideli. S nebohú poškodenou mali dobrý vzťah. On videl, že tá žena ho miluje a on bol vo vzťahu spokojný. Poškodená sa k nemu nasťahovala koncom mája 2023 a hneď začiatkom júna ju išiel nahlásiť správcovi bytu ako osobu naviac. Svadbu mali 27.07.2024, ktorú inicioval on, lebo je kresťan a nechcel žiť v smilstve. Mali problémy s jej krstným listom, lebo dedina, z ktorej manželka pochádza, bola zaplavená, tak svadbu mali na úrade. Na svadbe bol jeho svedkom švagor D. K., manžel jeho najmladšej sestry a svedkyňou na svadbe poškodenej bola E. P.. Dcéra poškodenej na svadbe nebola, lebo oni nemali dobrý vzťah a tá k nim ani nechodila na návštevy. Poprel, že by s poškodenou mali nejaký konflikt, len jej hovoril, aby sa nekontaktovala s dcérou, ktorá ju mala pripraviť o strechu nad hlavou. On sa vtedy nahneval, že manželka mala v E. vymenené zámky na byte a preto ju zobral k sebe. Za manželku si ju vzal aj preto, aby nemala problémy s trvalým pobytom. Pracoval ako zvärač vo firme Q. R., kde nebol problém posilať výplatu na účet manželke. Pracoval každý deň, kedy chodil na 10 - dňové turnusy, pričom v Hlohovci mali ubytovňu. Potom bol 4 dni doma. Tam pracoval od februára do augusta 2023, kedy prešiel do firmy G. E., kde pracoval ako zvärač - montér a tiež chodil na takéto turnusy, alebo na turnusy v Nemecku, kde bol vkuse 40 dní. Robil tak preto, lebo si chcel zarobiť na splátky dlhu exekútorovi. Z posledného turnusu prišiel domov v stredu 16.10.2023 osobným autom s kolegami H. a S. a ešte s jedným pánom zo K. D.. Z auta vystúpil pri Bukóze na parkovisku, odkiaľ si zavolať taxík červenej farby a ten ho odviezol domov. Obžalovaný uviedol, že alkohol mu priťažil najviac, je si toho vedomý a chce sa ísť liečiť. Pred vzťahom s poškodenou popíjal viac, ale akonáhle spoznal poškodenú, tak už iba občas a mal to pod kontrolou.

Jeho manželka alkohol nepila vôbec, lebo brala lieky. Pred manželstvom s poškodenou bol 25 rokov ženatý a bol odsúdený za týranie prvej manželky na nepodmienečný trest, ktorý aj vykonal. Keď sa vrátil z výkonu trestu, tak ju našiel doma s iným. V tej dobe pil alkohol ale jeho správanie dáva do súvisu s tým, že jeho prvá manželka bola vlačne veriaca, lebo keby bola veriaca, asi by nepil. S poškodenou sa spoznali cez internet ešte v roku 2022, ale vtedy z toho vycúval, lebo mala majetkové spory. Potom o rok sa s ňou stretol tiež cez inzerát a tentokrát ho na vzťah s poškodenou presvedčila jej bytová situácia v E. ohľadom jej bývania, kedy ostala bez bytu a on si ju vzal k sebe, aby mala strechu nad hlavou. Vo februári 2023, keď nastúpil do Q., začal splácať dlžobu na byte vo výške 4.600,- Eur. Samozrejme, že platil aj nájom. Mal aj úver v nebankovke, ale ten nesplácal, lebo nemal z čoho a tá vec bola aj na súde a ten súd rozhodol, že úrok bol nemorálny. Mal jednu exekúciu za nedoplatky na zdravotnom poistení a hneď ju aj vyplatil. Na byte bola tiež exekúcia. Ešte mal exekúciu na komunálny odpad asi 200,- Eur. Keď začal robiť, tak exekúcie postupne povyplácal. S úhradou dluhu mu nikto nepomáhal a všetky dlhy vyrovnal. Vo štvrtok 17.10.2024 bol na huby, potom sa naobedovali z donášky obehu, ktorý im priniesli v ten deň s tým, že v nedelu sa chystal na ďalší turnus do I., aby si zarobil, čo sa jeho manželke nepáčilo. V stredu mali jeden krát pohlavný styk, pri ktorom použili vibrátor. Pri styku museli dávať pozor na manželkino zdravie. V to ráno po záchranároch volal do práce, že nepríde, lebo mu zomrela manželka. Potom volal dcéru F. T. do B. a ešte E. P.. Dcéra začala na neho kričať, že má vypité, viac si nepamätá a pani P. povedal, že poškodená je mŕtva a že sa ozve neskôr. Dňa 18.10.2024 sa s nikým z bytovky nerozprával. Obžalovaný manipuláciu s poškodenou opísal tak, že najprv jej dvíhol hlavu, potom ju dal ležať na chrbát a ťahal ju smerom na posteľ, pričom ju ťahal za rameno, ale to si už nepamätá, len vie, že bola ťažká. V čase príchodu RZP mala poškodená telo zakryté paplónom. On ju prikryl ale poškodená možno mala odkryté nohy. Po vypití rumu si nepamätá, ako dostal do postele. Poškodená mala pred smrťou kŕčové žily ale modriny nevidel a bavili sa o piatkovom nákupe. Pri resuscitácii jej stláčal ľavú časť hrudníka. Obžalovaný si nevie vysvetliť, prečo bola poškodená prikrytá a zároveň spala nahá, pričom paplón mala ráno na hlave aj na chrbte a bola hlavu dole. Bolo ale zvykom, že si jeho manželka v noci vyzliekla nočnú košeľu a spala nahá, pričom ako dôvod mu uviedla, že jej búšilo srdce a bolo jej zle. V lete to robievala častejšie. S telom poškodenej ráno 18.10.2024 manipuloval iba 1 krát tak, ako to vyššie opísal a potom už s telom nemanipuloval. Po odchode RZP z bytu bol s nebohou sám asi pol až trištvrte hodinu. Potom prišiel obhliadajúci lekár s políciou. Komunikoval len s policajtami. E. U. len povedal, že jej mal vo zvyku robiť kávu a nie, že by poškodená ráno pila kávu. Má psoriázu na nohe, ktorú si škriabe a jedine tak sa mohla dostať jeho krv na obliečku. Dcéru poškodenej mu raz predstavila manželka pri náhodnom stretnutí. Iný vzťah s ňou nemal. Pri odstraňovaní rozporov obžalovaný potvrdil svoju výpoveď z prípravného konania, že vypil aj 2 fľaštičky vodky, ktorú si kúpil vo večierke. Na výsluchu v prípravnom konaní nespomenul dopíjanie rumu, lebo nevedel koľko rumu vypil. To, že vypil rum, ho napadlo až vo väzbe, keď absolvoval spoveď. Vo vzťahu k rozporom vo výpovediach z prípravného konania na hlavnom pojednávaní ohľadne toho, či bol alebo nebol na WC počas noci, obžalovaný uviedol, že si nie je istý, či v tú noc bol na WC a myslel to tak, že chodieval v noci na WC. On si ale nepamätá, že by bol na WC. Vo vzťahu k rozporom, kedy na jednej strane pri výsluchu v prípravnom konaní vypovedal, že behal po izbe a bol v šoku a na druhej strane o pár viet neskôr spontánne uviedol, že mal skúsenosti s mŕtvymi ľuďmi a preto nebol pri svojej manželke v takom afekte, obžalovaný na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedol, že možno záchranári od neho očakávali väčší krik, ale on sa vie ovládať. Možno aj preto, že poškodená mala problémy s dýchaním a nohami, tak si povedal, že je dobré, že to má za sebou. Spočiatku bol v šoku, ale potom sa ovládal.

Na tejto svojej výpovedi obžalovaný zotrval aj na ďalších termínoch hlavného pojednávaní a nemienil k nej nič doplniť.

Súd na hlavnom pojednávaní ako svedkyňu poškodenú vypočul O. H., dcéru poškodenej M. D., ktorá vypovedala, že bol august, keď prišla k mame pred blok a všimla si, že mala modrinu, na čo jej mama povedala, že sa jej tie modriny robia. O tom, čo sa stalo, sa dozvedela 19.10.2024 a neverila tomu. Predtým bývali v dome, ale po smrti manžela jej mamy, sa mama presťahovala do podnájmu, kde jej pomohla vyplatiť nájom na 3 mesiace dopredu s tým, že potom mala jej mama ísť bývať k nej a mama sa na to veľmi tešila. Jedného dňa jej suseda povedala, že jej mama už tam nebýva, pričom mama jej na to povedala, že ju obžalovaný stiahol bývať k sebe, že to bude lepšie. To bolo asi dva dni po odsťahovaní sa jej mamy z podnájmu. Potom jej mama bývala s obžalovaným a oni si s mamou v tom čase iba telefonovali, aj to tajne, lebo obžalovaný nesúhlasil, aby sa kontaktovali. Aj sa stretávali, keď bola v meste a chodili spolu na obed. Jej mama mala psíka, na ktorom lípla. Strašne sa obžalovaného bála, lebo keď spolu telefonovali a počula, ako obžalovaný ide hore do bytu so psíkom z venčenia, tak

rýchlo telefonát ukončila. Pri každom telefonáte plakala, dnes už poškodená vie, prečo. Keď v roku 2023 vydávala dcéru, jej mama prišla iba do kostola s obžalovaným. Ako dôvod, prečo plakala hovorila, že už tu dlho nebude. Svedkyňa bola proti vzťahu jej mamy s obžalovaným a preto nemala dôvod na bližšie vzťahy s obžalovaným. Jej mama mala vyplatný podnájom a nebola pravda, že by nemala strechu nad hlavou. Mala tiež dobrý príjem, kedy vrátane vdovského to bolo asi 900,- Eur mesačne a aj si privyrábala predajom zákuskov, ktoré piekla a teda si vedela zarobiť peniaze. Obžalovaný mal naopak exekúcie. Svedkyňa uviedla, že jej mama mala aj plno zlata a teraz nevie, kde je to zlato. V tom čase bola dôchodkyňa a mala aj doživotnú rentu. Svedkyňa nechápe, prečo sa vydávala, lebo mala vdovské po prvom manželovi, o ktoré vydajom prišla. Mama jej povedala, že sa nechcela vydávať, pričom mali svadbu v deň výročia úmrtia jej syna a tento termín by si jej mama určite ako svadobný deň nevybrala. Svedkyňa o svadbe nevedela, inak by jej to zakázala. O svadbe sa dozvedela od svojej mamy asi týždeň po nej. Mama jej tiež povedala, že obžalovaný má exekúcie a že mu treba pomáhať. Všetky peniaze išli na exekúcie. Po smrti mamy zistili, že zmenila aj disponenta na účte, kde si šetrila na pohrebné a kde už ani ona a ani jej dcéra nefigurovali. V banke sa po známosti dozvedela, že disponentom bol obžalovaný. Vie o exekúciách, ktoré mal obžalovaný aj na veciach v byte aj na samotnom byte. Jej mama žiadne exekúcie nemala a pretože obžalovaný mal v dôsledku exekúcií zablokovaný účet, disponoval s účtom jej mamy. Mama mala stavebné sporenie a stavebný úver, ktorého zostatok 13.674,78 bol vyplatný z poisťky jej mamy. Jej mama alkohol nepila ale povedala jej, že obžalovaný si vypil. Tiež jej povedala, že je to ťažký život, lebo všetko ide na exekúcie, ale na obedy, ktoré im niekto nosil, mali. Vie o problémoch jej mamy so srdcom a s dýchaním, ale o nejakých vážnych chorobách nevie. Smrť jej mamy jej oznámili z pohrebničníctva a ešte v stredu pred smrťou sa s ňou o tom bavila. S mamou mala dobrý vzťah. Spolu sa stretli asi týždeň pred smrťou a v stredu pred smrťou si volali a dohadovali si na ďalší týždeň obed a návštevu hrobov na všetkých Svätých. O obžalovanom jej mama nič nehovorila, iba keď sa jej pýtala, či je šťastná, povedala jej, aby to nechala tak. Svedkyňa mala pocit, že sa jej hanbila povedať, že urobila chybu. Hovorila jej, že obžalovanému treba pomôcť. V rozhovore ho oslovovala „D.“. Vie len o jednej priateľke jej mamy, ale osobne ju nepozná a vie, že bola jej mame ako svedok na svadbe. Mama jej nikdy nepovedala, že by sa obžalovaného bála alebo že by ju obžalovaný niekedy fyzicky napadol. Nevie sa z toho spamätať, užíva lieky, ktoré jej predpísal psychiater a navštevuje aj psychológa. Stále sa k tomu vracia. To, čo vypovedala v prípravnom konaní, že jej mala s obžalovaným žiť skromne a to preto, lebo obžalovaný všetko prepil, jej povedala iba jej mama, ktorá jej ale aj povedala, že sa obžalovaný polepšil a prestal piť.

Svedok D. B. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že po prijatí oznámenia krajským operačným strediskom s tým, že pacientka nedýcha a nereaguje, on, E. U. a E. P., ako posádka RZP okamžite uskutočnili výjazd na miesto s tým, že po príjazde na miesto zistili, že kardiopulmonálna resuscitácia (ďalej len „KPR“) vykonávaná nebola, pretože pacientka ležala na ľavom boku a pri vykonávaní KPR na pokyn krajského operačného strediska sa vždy vykonáva tak, že sa pacient nechá ľahnúť na chrbát a iba v prípade tehotných žien sa resuscitácia vykonáva z boku. Svedok si všimol, že pani krvácala z nosa, kedy pod nosom mala uloženú vreckovku. Skúsili činnosť srdca, ale bola zistená asistólia a zistili aj posmrtnú stuhlosť. Lekár záchranky E. U., ktorý je za to zodpovedný, dal príkaz, aby resuscitáciu nezačínali, pretože tá by už nemala zmysel, nakoľko pacientka bola mŕtva. Predtým telo odkryl. Okrem červenej tekutiny, ktorá jej vytekala z nosa, čo bola podľa svedka pravdepodobne krv, si svedok všimol aj krvné podliatiny pod krkom. Iné krvné podliatiny si svedok na tele nebohej nevšimol. Následne lekár E. U. išiel vypisovať príslušné papiere a on s kolegyňou P. si všimli, že paplón bol otočený opačne, lebo na paplone pri nohách nebohej sa nachádzala asi 30 centimetrová červená škvrna. Na miesto zásahu prišli cca o 9.40 hod. Tiež sa pýtali obžalovaného, čo sa stalo a on im povedal, že oživoval nebohú s tým, že vstáva ráno medzi 7.30 hod. až 8.00 hod. a štandardne jej robí kávu, a keď sa vrátil s kávou zistil, že nebohá nereaguje, že ju začal oživovať, čo je podľa svedka nezmysel, lebo v prípade laickej KPR, ktorá je nahlásená na operačné stredisko, sa okamžite vysiela RZP na pokračovanie laickej KPR a teda nie je podľa svedka zrejme, čo obžalovaný robil v tom čase, kým prišli, ale určite to nebola KPR. Keď sa vykonáva laická KPR prostredníctvom telefonického spojenia s krajským operačným strediskom a to telefonickou neodkladnou resuscitáciou, vždy sa volajúci vyzve, aby oznámil, či pacient dýcha a či mu bije srdce, a pokiaľ pacient nedýcha a nebije mu srdce, je volajúci vyzvaný, aby pacienta položil na chrbát a tak vykonával KPR. Dokonca v prípade, ak leží pacient na mäkkej posteli, aby bolo stláčanie hrudníka účinné a telo neskákalo na matraci, tak sa vyzve, aby bol pacient položený na tvrdú podložku. Po ich príchode pacientka v rozpore s týmto ležala na ľavom boku. Aj z tohto dôvodu nadobudli podozrenie, že sa tam niečo deje a kontaktovali políciu. Na miesto činu prišli do 2 minút od zavolania. Nebohá bola nahá, nemala žiadne oblečenie a bola prikrytá paplónom. S telom nebohej hýbali, pretože

potrebovali zistiť stav pacientky pre prípadnú KPR a tiež potrebovali pripevniť 4-zvodové EKG za účelom zistenia činnosti srdca. S telom však nijakým spôsobom zásadne nehýbali tak, že by ho premiestňovali alebo otáčali a telo následne nechali v polohe, v akej bolo. U nebohej zistili posmrtnú stuhlosť a preto nevykonávali resuscitáciu. Nevedel sa vyjadriť, kedy došlo k úmrtiu. Domácnosť bola bežná, v byte bol poriadok a v tomto smere si svedok nič podstatné nevšimol. Svedok mal pocit, že obžalovaný javil známky požitia alkoholu, hoci to nevie s určitosťou povedať. Bolo to ale vidieť na prejave obžalovaného a bolo cítiť alkoholický zápach. Tiež videl fľaše, ale ako vypovedal, nevie dokázať, že obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu. Do bytu vošli všetci traja spoločne. Nepamätá si presne, kto im otvoril, ale dvere boli asi otvorené a obžalovaný ich čakal. Keď lekár E. U. vypísal papiere, oni si pobalili svoje veci a on s kolegyňou P. išli do sanitky, pričom E. U. ostal v byte. Potom E. U. prišiel do sanitky, kde potreboval vytlačiť papiere, ktoré sa k tomu vypisujú. Následne kontaktoval krajské operačné stredisko so žiadosťou o vyslanie polície. Potom E. U. odniesol papiere späť do bytu a vrátil sa späť do sanitky a následne odišiel. E. U. bol v sanitke asi 1 až 2 minúty. Nevie, kedy na miesto prišla polícia, lebo oni už na mieste neboli. Obžalovaný bol v relatívnej pohode na to, že mu zomrel blízky človek, hoci podľa svedka každý smútok prežíva ináč. V tom čase okrem obžalovaného a ich, ako členov RZP, nikto iný v byte nebol.

Na hlavnom pojednávaní bol ako svedok vypočutý aj E. F. U., ktorý vypovedal, že po 9.30 hod. mali nahlásený výjazd na K. X. E. H. H. I. J., kde bola nahlásená žena v bezvedomí. V tom čase bol službukonajúci lekár RPZ. Po príchode na miesto ich obžalovaný čakal vo dverách bytu. Pani ležala na posteli a bola prikrytá paplónom. Veľmi ho zaujalo správanie obžalovaného, ktoré bolo veľmi neosobné a hoci hovoril, že boli manželia iba rok, vôbec nedával najavo, že zomrela, akoby mu to ani nevadilo. Okrem toho ho zaujala neprirodená poloha tela, kde zistil posmrtnú stuhlosť s tým, že pod nosom mala sliny zmiešané s krvou, na krku známky stlačenia a na tele aj podliatiny. Keď sa obžalovaného pýtal, čo sa stalo a čo robil, tak mu obžalovaný povedal, že o 7.30 hod. vstal, pripravil kávu a potom zistil, že manželka nedýcha a začal ju resuscitovať, na čo sa obžalovanému vysmial, lebo to nebolo možné. Obžalovaný počas ich pobytu v byte chodil z jednej miestnosti do druhej a správal sa neosobne. Telo bolo v polohe, akoby sa žena bránila, pričom to nemohlo byť prirodzené úmrtie v spánku, kedy nebohá ležala na pravom boku. Keď všetci traja odišli z bytu, zhodli sa na tom, že to úmrtie je podozrivé a preto volal políciu, aby aj ohliadajúci lekár mohol telo prezrieť. Obžalovaný im ešte hovoril, že prišiel z týždňovky a že večer pili. Na výjazde s ním bol vodič záchranár B. a záchranárka P.. Okrem nich tam nebol nikto iný, iba obžalovaný a oni. Nebohá bola zakrytá paplónom. Pravdepodobne odkryl telo, ale nepamätá si, či žena bola oblečená. Pamätá si ale, že škvrna na paplone bola na opačnej strane, než bolo telo. Bola tam krv aj sliny. Snažil sa ju trochu otočiť, ale keď zistil, že je tuhá, tak ju nechal tak, ako bola. Iné úkony nerobil, a ani s telom on či záchranári nemanipulovali. Podľa neho bola žena mŕtva už niekoľko hodín. Pravá ruka a pravá noha boli viac zohnuté. Hlava aj ruka bola zvlášť vytočená, nie ako keď človek zomrie v spánku. Keď mu obžalovaný povedal, že vykonával resuscitáciu, svedok sa mu vysmial, pretože pani bola tuhá a ležala na pravom boku, pričom na boku, na ktorom ležala, mala mŕtvolné škvryny a keby ju resuscitoval, musela by ležať na chrbte a teda aj tam by musela mať tie škvryny. Na chrbte ale škvryny nemala. Podliatiny videl na krku a asi aj na tvári, ale nie je si tým istý. Obžalovaný mu tvrdil, že ju oživoval hodinu, teda okolo ôsmej, pričom oni prišli zhruba o 9.30 hod., čo nie podľa svedka možné lebo by to nezvládol fyzicky. Následne v byte asi 10 minút vypisoval príslušné papiere a potom všetci odišli do sanitky, kde tie papiere vytlačil a odniesol naspäť do bytu. Políciu volal on zo služobného telefónu prostredníctvom operačného, ktorého o privolanie polície požiadal. S hliadkou polície sa už nestretol, lebo oni so sanitkou medziasom z miesta odišli. Poškodená bola chorá, čo videl z lekárskej správy, ktorú mu doniesol obžalovaný, pričom trpela srdcovými ochoreniami. V byte bolo poupratované a nebolo na ňom nič zvláštne.

Svedkyňa E. P. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že asi niečo po 9.00 hod im bola nahlásená výzva z operačného strediska, že pani nereaguje, nedýcha, že je tam porucha vedomia a že jej tečie krv z nosa. Po ich príchode na miesto vošli do bytu, kde im dvere otvoril obžalovaný, ktorý im povedal, že manželka je v spálni. Na to prešli do spálne, kde pani ležala chrbtom k dverám a bola otočená na boku a prikrytá paplónom. Po odkrytí paplónu zistili, že je mŕtva, lebo bola voskovo biela, z nosa jej tiekla krv, ktorá už bola zaschnutá, kedy pod nosom mala servítku. Keď sa obžalovaného pýtali, kedy s ňou hovoril naposledy, tak im povedal, že v noci, opísal im to tak, že sa predtým vrátil z práce, že ráno vstal asi o 7.30 hod, že jej spravil kávu, čo bol taký rituál, na čo ona nereagovala a tak ju začal resuscitovať. Vzhľadom na to, že oni na miesto prišli až po 9.00 hod. a obžalovaný im tvrdil, že ju mal resuscitovať okolo 8.00 hod., tak im to nesesedelo a tak sa obžalovaného pýtala, čo robil dovtedy a on povedal, že resuscitoval a potom bol na balkóne. Po odkrytí paplóna zistili krvavú škvynu na paplone na opačnej strane ako

bola hlava nebohej, teda pri nohách. Tým, že nebohá bola voskovo bledá, na jej krku bola tým pádom viditeľná podliatina. Pani nejavila žiadne známky života, ale oni musia vždy zistiť, či je srdce v činnosti a to nalepením elektrických zvodov EKG na telo pacienta, čo si vyžaduje otočenie pacienta na chrbát. Keď skúsili otočiť pani na chrbát, išlo celé telo, čo znamená, že tam bola prítomná posmrtná stuhlosť, ale už si svedkyňa nepamätá na to, či telo bolo teplé a tiež si nepamätá, či robili EKG alebo nie. Následne odišli, ale obžalovaný to prijal tak, že neprejavil žiaden žiaľ. Na žiadosť lekára hľadal nejaké dokumenty, ktoré doniesol. Obžalovaný bol kludný a bolo z neho cítiť alkohol. Potom, keď obžalovaný našiel správy, dal ich lekárovi, ktorý vypísal svoje dokumenty. Celkovo sa stav bytu zhodoval s tým, čo im povedal obžalovaný a to, že prišiel z práce, pretože tam bola cestovná taška a tiež si všimla vyprané prádlo na sušiaci. Pokiaľ si pamätá, nebohá bola nahá. O tom, že pani je mŕtva obžalovaného informoval lekár ale obžalovaný bol celý čas pri nich, keď sa bavili o stave nebohej. Obžalovaný nebol plačlivý, zrútený, chodil po byte a prijal to normálne. Za tie roky praxe videla množstvo reakcií a obžalovaný sa snažil to zvládnuť a prijať to, že to tak je. Bolo z neho cítiť alkohol. Ohľadom resuscitácie im obžalovaný povedal, že do nej dýchal, hoci štandardne, keď niekto zavolá na krajské operačné stredisko, že pacient je v bezvedomí a nedýcha, tak ten pokyn je taký, že má byť daný na chrbát a má byť začatá resuscitácia aj dýchaním. Či to obžalovaný skutočne aj robil a podľa pokynov alebo si len myslel, že to robí, to svedkyňa nevie, ale faktom je, že nebohá bola na boku. Faktom tiež podľa svedkyne je, že keď chytili ruku nebohej, otáčalo sa už celé telo. Resuscitácia vtedy podľa svedkyne nie je možná, lebo v dôsledku stuhnutia hrudníka by bola neúčinná. Okrem toho si všimli krvavý paplón, čo im nedávalo zmysel, lebo krv na tele bola pri nose a krv na paplone pri nohách a teda paplón musel byť otočený. Preto ešte prezreli, či nie je odrenina na konci nôh, ktorá tam nebola. Tiež si všimla podliatinu na krku. Svedkyňa si nepamätá, či im obžalovaný uviedol, či okrem resuscitácie nejakým iným spôsobom manipuloval s telom nebohej. Pri ich príchode bola nebohá otočená tvárou k dverám a chrbtom k oknu a teda ležala na ľavom boku. Tiež sa nepamätá, či sa obžalovaného pýtala, prečo má nebohá opuchnuté nohy. Tiež si nepamätá, či keď prišli do bytu, boli otvorené okná. Okrem nej, svedkov B., E. U. a obžalovaného sa v byte nenachádzala iná osoba. V byte bolo poupratované. Svedkyňa sa nevedela vyjadriť, či urobili nebohej EKG alebo nie, ale keď pani chytili za ruku, jej telo sa pohlo celé. Potom, čo obžalovaný priniesol lekárske správy, kolega B. odniesol dole do sanitky vak a ona s lekárom išli do sanitky. Následne E. U. hlásil na krajské operačné stredisko, že ukončujú výjazd, uviedol všetky diagnózy a pritom hlásil, že je potrebné poslať políciu. Pri odstraňovaní rozporov vo výpovedi svedkyne z prípravného konania, kde svedkyňa vypovedala, že obžalovaný im hovoril, že nebohej od 08.00 hod. dvíhal nohy a že potom si bol pofajčiť na balkóne, svedkyňa na hlavnom pojednávaní potvrdila túto svoju výpoveď z prípravného konania s tým, že práve to im bolo divné, že obžalovaný tvrdil, že jej dvíhal nohy a potom išiel fajčiť na balkón, pričom tak sa resuscitácia nerobí.

Obžalovaný k tejto výpovedi uviedol, že on manželku našiel ráno v polohe sedacej prekrytú paplónom a na tej posteli ju otočil. Preto bola škvrna na opačnej strane paplóna. Nevie, prečo sa jej pustila krv z nosa.

Súd tiež na hlavnom pojednávaní ako svedka vypočul E. F. H., ošetrojúceho kardiológa nebohej M. D., ktorý vypovedal, že od 10.01.2011, kedy bola M. D. prvý krát u neho na vyšetrení, bol jej ošetrojúcim kardiológom až do jej smrti. Vtedy bola prvý krát u neho odoslaná praktickým lekárom, kedy sa sťažovala na ťažkosti na hrudi a vyšší krvný tlak. Do roku 2022 chodila ku nemu na pravidelné kontroly ale od roku 2023 sa jej zdravotný stav začal zhoršovať a to až do tej miery, kedy ho už nevedel riešiť ambulantne. Vtedy použil vyššie pracovisko a to nemocnicu G. R., kde bol u nej 27.03.2024 vykonaný zákrok - koronarografia za účelom zistenia potreby aplikácie stentov. Nález na koronárnych cievach bol u poškodenej v poriadku, čo ale neznamená, že srdce bolo zdravé. Jednalo sa u nej o chronické srdcové zlyhania, na ktoré ju liečil spolu s ťažkou pľúcnou hypertenziou, čo sa v praxi prejavovalo vysokou dýchavičnosťou aj pri minimálnej námahe, kedy sa v pľúcnom obehu a tiež aj v dolných končatinách hromadila krv. Poškodená mu pri návštevách uvádzala dýchavičnosť a stále boli u nej prítomné srdcové zlyhania. Kontroly absolvovala každý mesiac, naposledy bola u neho 16.9.2024, kedy jej pridali nejaké lieky a boli aj vykonané krvné odbery, ktoré potvrdili závažné srdcové zlyhania, kedy tie hranice markerov boli významne nad normu. Jednalo sa teda o kardiálne ťažko chorú pacientku. Svedok uviedol, že poškodená mala predpísané lieky JARDIANCE, QUER UO, diuretiká FURON, KONVERIDE, BETALAZOK na srdcové zlyhávajúce, lieky na riedenie krvi a to RIVAXA na prevenciu náhleho cievneho mozgového príhody. Sama udávala, že užíva liek TRITICO pre depresívny syndróm, ktorý jej ale on nepredpísal. Tiež užívala liek na zníženie cholesterolu ATORPASTATIN a mala tiež aj neurologickú liečbu pre problémy s pohybovým aparátom. Hromadenie krvi do dolných končatín sa podľa svedka

prejavovalo opuchom dolných končatín a bolesťami. Okrem problémov s dýchaním sa mu sťažovala aj na tráviace ťažkosti v súvislosti so zlyhávaním srdca. Podľa svedka poškodená užívala Rivaxu na riedenie krvi, ktorá má antikoagulačný účinok a teda títo pacienti aj pri bežnom udretí majú zvýšený sklon k tvorbe modrín, ale u nej si svedok nijaké modriny nevšimol. Na kontroly chodievala väčšinou sama, ale raz alebo dvakrát bol aj s ňou obžalovaný. Poškodená svedkovi rozprávala o nejakých rodinných problémoch. O obžalovanom hovorila v pozitívnom duchu, kedy ona v niekom hľadala oporu a obžalovaný bol jej tou oporou. RIVAXA je podľa svedka silný liek na riedenie krvi. Liek METOPROLON je generikum a originál názvu je BETALOCKZOG a ten poškodená užívala.

Svedok A. S. B., poverený príslušník na OO PZ Slovenská Kajňa na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v ten deň bol velený do výjazdovej skupiny na dokumentovanie trestného činu. Niekedy doobeda ho operačný dôstojník vyslal na prípad do Vranova na Sídliisko 1. mája s tým, že je potrebné dokumentovať usmrtenie. Keď prišiel do bytu, nachádzal sa tam už okresný výjazd, ktorým tam prišiel pred ním. Oni to preverovali zo začiatku ako prečin usmrtenia, kedy to konzultovali so znalcom a rozprávali sa aj s obžalovaným. V byte sa nachádzal obžalovaný. Spolu s technikom vykonali ohliadku miesta činu, t.j. bytu. Postupne prechádzali miestnosti bytu, kedy sa v spálni na posteli nachádzala nebohá. Ak si dobre pamätá, mala pravdepodobne zlomený nos, lebo ho mala v neprirodzenej polohe. Na posteľných obliečkach sa nachádzala krv a nebohá bola nahá. Nohavičky mala medzi posteľou a komodou na zemi. Pýtal sa obžalovaného, prečo má nebohá poranení nos, na čo mu odpovedal, že asi spadla, keď bola na toalete. Na ďalšiu jeho otázku, že prečo je vyzlečená, obžalovaný odpovedal, že jej asi bolo horúco a musela sa vyzliecť sama. Štandardne pri ohliadke miesta činu prešli všetky izby bytu a potom išli prípad dokumentovať na OR PZ. Nebohá ležala pravdepodobne na bruchu v ľavej časti posteľe. Hlavu mala otočenú do vankúša. Nevie však, či s ňou niekto predtým hýbal. Nič podstatné si v byte nevšimol. Na OR PZ následne vydal uznesenie o začatí trestného stíhania, prepísal zápisnicu o ohliadke miesta činu, vydal uznesenie o pribratí znalca a bol s obžalovaným v nemocnici na prehliadku tela. So znalcom E. B. nekomunikoval. Pokiaľ si dobre pamätá, tak okná aj balkón boli v byte zatvorené a v byte bola štandardná izbová teplota. Vzhľadom k tomu, že na posteli ležala jeho nebohá manželka, obžalovaný podľa svedka neprejavoval žiadne emócie. Obžalovaný tiež podľa neho javil známky požitia alkoholu a dokonca tvrdil, že mu manželka večer nalievala alkohol. Svedok potvrdil svoju výpoveď z prípravného konania v tom, že obžalovaný tvrdil, že poškodenej ráno spravil kávu a tá ležala v čase jeho príchodu na stoličke vľavo od posteľe. Tiež pri odstraňovaní rozporov potvrdil svoju výpoveď z prípravného konania, v ktorej mu mal obžalovaný povedať, že sa poškodená musela sama vyzliecť ale že on s ňou nehýbal.

Súd so súhlasom prokurátora a obžalovaného prečítal zápisnicu o výpovedi svedkyne A. F. T. z prípravného konania, ktorá ako dcéra obžalovaného vypovedala, že k tomu, z čoho je obvinený jej otec, sa vyjadriť nevie. Obžalovaný už od jej detstva mal rôzne obdobia pitia alkoholu, kedy nepil a potom pil tak, že nechodil ani do práce. Ako dieťa si pamätá, že keď si obžalovaný vypil, bol agresívny a mal výbušnú povahu, ale k nej bol milý. Obžalovaný bol aj sedem rokov vo väzení za týranie jej mamy. Pretože potom obžalovaný dost' pil, prerušila s ním kontakt, ale po smrti svojej mamy mu dala druhú šancu. Neskôr zistila, že obžalovaný si našiel známosť a tou bola poškodená D.. Ona mala na obžalovaného veľmi dobrý vplyv a potom sa k obžalovanému nasťahovala. Piekla koláče a doma mali vždy poupratované. Mali svadbu, na ktorej bola prítomná aj s rodinou. Obžalovaný sa zmenil, prestal piť, chodil do práce a poškodená sa o neho, ako aj o jeho domácnosť vzorne starala. Poškodená s ním spoločne splácala dlžoby na byte. Dňa 18.10.2024 jej ráno okolo 09.00 hod. volal obžalovaný, ktorý jej oznámil, že poškodená zomrela a v hlase počula, že obžalovaný má vypité. Povedal jej, že sa ráno zobudil, že poškodená mala zvesené nohy z posteľe a že volal záchranku. Ona na obžalovaného kričala, lebo počula, že má vypité, hoci predtým nepil. Povedal jej, že už prišiel lekár a že sa jej neskôr ozve, ale už tak neurobil. Nakoľko poškodená mala problémy s dýchaním, ona si myslela, že zomrela na to a veľmi ju prekvapilo, keď sa dozvedela, že jej mal obžalovaný ublížiť. Poškodená sa jej sťažovala, že sa hádajú. Obžalovaný o poškodenej hovoril pekne, správal sa k nej romanticky a pozorne a tiež jej hovoril, že si s poškodenou, keď bol v práci, každý deň volali.

Súd tiež z rovnakého právneho dôvodu prečítal aj zápisnicu o výsluchu svedkyne E. P. z prípravného konania, kedy táto svedkyňa vypovedala, že s poškodenou M. D. sa poznali v roku 2002, ale potom z dôvodu zmeny zamestnania stratili kontakt a znovu ho nadviazali v roku 2018, od kedy si sporadicky volávali. Poškodená jej najprv povedala, že spoznala nejakého pána a potom bola s obžalovaným, ako so svojou známosťou u nej na návšteve. Obžalovaný sa k poškodenej správal veľmi pekne. Potom ju poškodená zavolať, či by jej nešla za svedka na svadbu, ktorá bola 27.07.2024 na mestskom úrade.

Poškodená mala podľa svedkyne aj zdravotné problémy a ich rozhovory boli na bežné témy. Poškodená sa na obžalovaného nikdy nesťažovala. Niekedy v októbri 2024, deň už svedkyňa presne nevie, jej zavolať obžalovaný s tým, že našiel poškodenú mŕtvu. Rozprával jej to pokojným hlasom a povedal len toľko, že je na vyšetračke a že sa ozve. Poškodená nevychádzala so svojou dcérou, ktorá aj svedkyni dávala za vinu, že poškodenej nezabránila, aby sa za obžalovaného vydala. Poprela, že by jej obžalovaný v tom telefonáte zo dňa 18.10.2024 povedal, že spravil niečo zlé. Poškodená nikdy o obžalovanom nehovorila v zlom.

Súd tiež na hlavnom pojednávaní so súhlasom prokurátora a obžalovaného prečítal zápisnice o výsluchom svedkov V. K., K. O., K. M., N. E., E. B., E. C., K. D., R. S. a M. H., ktorí ako susedia D. alebo spolupracovníci obžalovaného, prípadne donáškar a taxikár sa ku skutku nevedeli vyjadriť a žiaden z nich nebol ani svedkom nejakého konfliktu medzi obžalovaným a poškodenou v minulosti. Z ich výpovedí vyplynulo, že poškodená sa na obžalovaného nesťažovala a s ich vzájomným spoložitím sa požívanie alkoholu u obžalovaného zmenšilo. Svedok E. videl poškodenú deň pred smrťou, kedy jej doniesol ako donáškar obed z reštaurácie, ktorý si od neho poškodená prevzala a videl, ako ťažko dýcha. Ako zamestnanec bol obžalovaný svojimi kolegami hodnotený kladne. Obžalovaný k výpovedi svedka D. uviedol, že to nebol ten taxikár, ktorý ho mal viesť dňa 16.10.2024 z M. domov.

Nakoľko sa znalec E. E. B., vystupujúci v mene znaleckej organizácie G. – W. T., K. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní odvolal na znalecký posudok č. 008/2025, 009/2025, ktorý táto znalecká organizácia podala v prípravnom konaní, súd podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní v rámci dokazovania prečítal obsah tohto znaleckého posudku. V ňom znalecká organizácia po vonkajšej aj vnútornej ohliadke tela nebohej poškodenej M. D. v posudkovej časti definovala zranenia, ktoré u nebohej zistila tak, ako sú uvedené v skutkovej vete rozsudku, ktoré boli spôsobené tupými predmetmi o užšej kontaktnej ploche, ktoré pôsobili na uvedené oblasti malou až strednou silou a to s najväčšou pravdepodobnosťou pri opakovanom stláčaní uvedenej oblasti prstami jednej alebo oboch rúk spôsobených druhou osobou. Krvné výrony na pravej hornej i dolnej mihalnici, na ľavej hornej mihalnici, na dolnej ploche brady obojstranne, na predobočnej ploche krku obojstranne, nad ľavou kľúčnou kosťou, na predobočnej i zadnej ploche ľavého ramena s pokračovaním ku vonkajšiemu okraju ľavej lopatky, masívne prekrvácanie očných spojiviek obojstranne, fialové sfarbenie kože – cyanóza tváre a krku, povlak tekutej krvi na nosových dierkach a v dýchacích cestách, bodkovité krvné výrony pod podplúcnicou, vznikli ako následok postupného dusenia sa nebohej počas jej hrdúsenia inou osobou. V dôsledku stlačenia krku prstami a rukami počas hrdúsenia dochádza k zamedzeniu prívodu vzduchu, resp. kyslíka do pľúc a do organizmu, s následnou hypoxiou tkanív a vnútorných orgánov. Znalecká organizácia ďalej v znaleckom posudku podrobne popísala štyri fázy dusenia. Vo všeobecnosti však platí, že priebeh a dĺžka trvania jednotlivých štádií dusenia sú variabilné a individuálne a niektoré príznaky môžu chýbať. Na základe pitevného nálezu ale nie je možné presne určiť čas a priebeh vzniku jednotlivých poranení, je možné len predpokladať, že uvedené poranenia vznikali opakovane, na mieste, kde bola poškodená nájdená. Pri pitve nezistili žiadne stopy svedčiace pre pohlavný styk. Okolnosti, za ktorých bola nebohá M. D. nájdená dňa 18.10.2024 nie sú v rozpore s pitevným nálezom. V tele nebohej bola zistená prítomnosť etylalkoholu. Bola zistená prítomnosť viacerých liekov, ktoré ale neboli v príčinnej súvislosti s úmrtím poškodenej. V danom prípade išlo o udusenie zahrdúsením pri napadnutí M. D. druhou osobou, ktoré poranenie je možné podľa znaleckej organizácie zo súdnolekárskeho hľadiska hodnotiť ako smrteľné pre všeobecnú povahu. Smrť poškodenej by sa teoreticky dalo zabrániť jedine ukončením hrdúsenia v krátkom čase po jej napadnutí s následným poskytnutím odbornej lekárskej pomoci do 5 až 10 minút po napadnutí. Zo záveru znaleckého posudku následne vyplynulo, že bezprostrednou príčinou smrti M. D. bolo udusenie zahrdúsením. Na základe vykonanej prehliadky a pitevného nálezu je možné podľa znaleckej organizácie predpokladať, že k úmrtiu poškodenej došlo dňa 18.10.2024 v čase okolo 08.00 hod. Pri pitve a histologickým vyšetrením nezistili žiadne ochorenie, ktoré by malo príčinnú súvislosť s jej smrťou. V danom prípade došlo k usmrteniu poškodenej z dôvodu cudzieho zavinenia. Zo súdnolekárskeho hľadiska išlo o násilné úmrtie – udusenie zahrdúsením nebohej M. D. pri napadnutí druhou osobou.

Znalec E. E. B. poverený vyššie uvedenou znaleckou organizáciou ďalej na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v danom prípade boli u poškodenej ako najzávažnejšie poranenia zistené poranenia v okolí krku, a to krvné podliatiny na predobočnej ploche krku obojstranne, prekrvácanie svaloviny krku na predobočnej ploche obojstranne, zlomeniny jazyky a zlomeniny štítnej chrupavky s prekrvácáním, ktoré poranenia vznikli mechanizmom hrdúsenia, t.z. stláčaním krku poškodenej jednou alebo dvoma

rukami, čo viedlo k zamedzeniu prívodu vzduchu do pľúc a následne k smrti poškodenej. Ostatné poranenia, t.z. krvné podliatiny na ľavom nosovom krídle v oblasti hrudníka, na oboch horných končatinách, na ľavom stehne je možné zo súdnolekárskeho hľadiska hodnotiť ako poranenie ľahké z dobou liečenia do 7 dní. Vzhľadom na rozsah a charakter poranení si tieto poranenia podľa znalca poškodená nemohla spôsobiť sama, ale jej museli byť spôsobené druhou osobou. Poranenia v oblasti krku poškodenej a to vonkajšie a vnútorné nevznikajú pri resuscitácii a žiadna forma resuscitácie neprebíha mechanizmom stláčania krku. Podľa znalca boli v danom prípade v oblasti krku zistené viaceré krvné podliatiny a v oblasti štítnej chrupavky boli zistené zlomeniny, ako aj zlomeniny v oblasti jazyky, pričom na vznik týchto poranení postačuje pomerne krátky ale intenzívny útok z dôvodu, že ak by došlo k opakovaným útokom, rozsah poškodenia krku z vonkajšej strany by bol väčší počas prechytávania krku poškodenej rukami druhej osoby. Čas potrebný na zahrdúsenie osoby predstavuje cca 5 až 10 minút, kedy dôjde k mozgovej smrti. Tento čas môže byť predĺžený v prípade, ak by sa osoba, ktorá je napadnutá, aktívne bránila. Pravdepodobne sa podľa znalca jednalo v tomto prípade o krátky a intenzívny útok. U poškodenej podľa znalca neboli zistené žiadne chorobné zmeny, ktoré by boli v príčinnej súvislosti s jej smrťou. Uvedené hrdúsenie spôsobilo poškodenej smrť, pričom podľa odbornej literatúry vo väčšine prípadov hrdúsenie končí, keď sa osoba prestane hýbať. Hrdúsenie je určitá forma útoku, ktorá vo väčšine prípadov končí nehybnosťou napadnutej osoby, čo je cieľom hrdúsenia. Osoba, ktorá vykonáva hrdúsenie si niekedy nemusí uvedomiť následky, ktoré spôsobí stlačením krku neprímeranou silou. Nemusí byť cieľom hrdúsenia človeka zabiť, ale mu len ublížiť. Hranica medzi životom a smrťou je ale veľmi úzka a po poškodení vnútorných štruktúr krku už nie je možné smrti zabrániť. V danom prípade bol podľa znalca útok vzhľadom na pomery hrdúsenia veľmi intenzívny z dôvodu, že došlo k zlomeninám oboch veľkých rohov jazyky a tela štítnej chrupavky, pričom na vznik zahrdúsenia vo väčšine prípadov nie je potrebné také rozsiahle poranenie chrupavky krku a pri pomerne kontrolovanom hrdúsení aj s následkom smrti nebýva pravidlom, aby boli uvedené štruktúry zlomené súčasne, t.z., že niekedy stačí zlomenina jazyky alebo zlomenina štítnej chrupavky, ktorá spôsobí smrť, pričom v uvedenom prípade došlo k poraneniu všetkých kritických anatomických štruktúr na krku, čo býva pri intenzívnom tlaku a hrdúsení. Na vznik uvedených zlomenín nie je potrebná veľká sila, je však dôležitá intenzita a súčasný smer pôsobenia tlaku z oboch strán z dôvodu, že tieto časti krčného komplexu sú pomerne pohyblivé a ak nie je útok spôsobený veľkou intenzitou, dôjde k poškodeniu len niektorých častí, lebo sa posunú do priestoru krku. V prípade dostatočného úchopu a jeho šírky môže dôjsť k vzniku zlomeniny jazyky a štítnej chrupavky aj pri jednom stlačení krku. Znalec poukázal aj na fotografiu č. 3 z pitvy, kde je na krku vidno viacero kontaktov, ktoré nemohli vzniknúť pri jednom stlačení krku poškodenej končekmi prstov druhej osoby. Je podľa znalca zrejmé, že krk bol viackrát stláčaný, čo je tam pekne vidieť. Vzhľadom na pomerne úzke usporiadanie hodnotiteľných krvných podliatin je možné ustáliť, že vznikli krátky čas po sebe bez zmeny polohy poškodenej a útočníka. V prípade vzniku zlomeniny jazyky a štítnej chrupavky je podľa znalca osoba paralyzovaná a nedokáže sa hýbať. Počas umierania má výrazne znížené dýchanie a pociťuje v čase, keď má ešte zachované vedomie, strach zo smrti. Poškodená mala povlak tekutej krvi v hrtane a priedušnici ako následok hrdúsenia, pričom v nosových dierkach bol prítomný povlak tekutej a čiastočne zaschnutej krvi ako známka hrdúsenia. Pri uzávere dýchacích ciest mechanizmom hrdúsenia dochádza ku zvýšeniu tlaku v pľúcnych mechúrikoch, čo spôsobí ich praskanie s následným prejavom krvných výronov pod podplúcnicou a prienikom krvi do priedušničiek, priedušiek a priedušnice. To je podľa znalca typický príznak hrdúsenia. Ďalšou známkou zvýšenia tlaku z hrdúsenia je cyanóza tváre a krku, teda fialovo červené alebo fialovo modré sfarbenie a krvné výrony v očných spojivkách, kde v danom prípade boli spojivky dokonca masívne prekrvácané. To je podľa znalca typický prejav hrdúsenia, ale aj utopenia, prípadne obesenia a preukazuje to, že človek zomrel na následky zadusenía a nie predtým. V danom prípade neboli u poškodenej zistené poruchy zrážanlivosti krvi, prípadne vyšší sklon ku tvorbe krvných podliatin z dôvodu, že všetky popisované krvné podliatiny sú podľa znalca pomerne presne ohraničené, diferencované a nesplývajú. Je to podľa znalca viditeľné v oblasti krku a na prednej ploche v hornej tretine ľavého stehna, kde sú dokonca palisádovité a rovnobežne prebiehajúce v štyroch stĺpcoch, ktoré mohli vzniknúť pri pevnom stlačení stehna poškodenej rukou a prstami druhej osoby. Ak by mala poruchu zrážanlivosti, tak by tie odtlačky boli rozptýlené a vytvárali by machule ale tu sú jasne ohraničené. U poškodenej neboli toxikologickým vyšetrením potvrdené lieky, ako napr. anopyrin, ktoré spôsobujú zvýšenú krvácanosť. Takisto iné lieky, ktoré by naopak zvyšovali zrážanlivosť krvi. U poškodenej boli zistené krvné podliatiny na prednej ploche hornej tretiny hrudníka obojstranne, na prednej ploche v dolnej tretine mostíka nad ľavým prsníkom, ktoré mohli vzniknúť pri stláčaní hrudníka poškodenej. V prípade, ak by sa na uvedených tkanivách chrupavky nachádzal nádorový alebo zápalový proces, mohlo by dôjsť k samovoľnému zlomeniu, to však v danom prípade nebolo zistené. V prípade určovania času smrti znalci vychádzajú z posmrtných

zmien, ako sú posmrtná stuhlosť, vytváranie posmrtných škvŕn, možnosti ich vytlačenia, pričom rozsah tolerancie predstavuje hodnoty, ktoré môžu čas smrti posunúť o niekoľko hodín. Určovanie času smrti nie je objektívna metodika so stanovením presného času, iba ak by v čase úmrtia boli pri umierajúcom. Rozsah a charakter poranení poškodenej je smrteľný pre všeobecnú povahu a rovnaké následky by vznikli u úplne zdravej a mladej osoby, ako aj u človeka vo vyššom veku. Z medicínskeho hľadiska je možné podľa znalca ako obranné poranenia hodnotiť poranenia v oblasti rúk a predlaktí, pričom u poškodenej boli zistené poranenia na prednej a vnútornej ploche strednej tretiny ľavého predlaktia, ktoré by teoreticky mohlo vzniknúť pri odtláčaní druhej osoby z tela poškodenej, krvné podliatiny na prednej ploche hornej tretiny ľavého stehna, ktoré teoreticky zodpovedajú úchopu ľavého stehna prstami a rukou druhej osoby z dôvodu odtláčania ľavého stehna a tie by mohli teoreticky tiež vzniknúť pri obrane poškodenej, kedy sa chcela vymaniť spod tela osoby, ktorá ležala na nej. Podľa rozsahu a umiestnenia uvedených poranení a to v oblasti krku je podľa názoru znalca vylúčené, aby tieto poranenia vznikali dvoma osobami v rôznych časových intervaloch. Je to malé miesto a dostupnosť je len pre jednu osobu. Vo vzťahu k vyjadreniam obžalovaného pri rekonštrukcii podľa znalca, ktorý bol pri nej prítomný, vzhľadom na rozsah poranení poškodenej, jej poranenia nemohli vzniknúť pri manipulácii obžalovaného s telom poškodenej. Posmrtná stuhlosť sa začína vyznačovať 30 minút po smrti v oblasti žuvacích svalov a postupuje smerom nadol, pričom v priebehu 2 až 3 hodín môže byť vyznačená na celom tele. Po nahliadnutí do výpovede svedka E. H. znalec uviedol, že podľa výpovede tohto svedka mala poškodená užívať liek JARDIANCE, ktorý sa užíva na liečbu cukrovky, liek na podporu močenia FURON, liek so skupiny betablokátorov na liečbu vysokého krvného tlaku, liek TRITICO na liečbu depresie a liek RIVAXA na prevenciu náhlej cievnej mozgovej príhody, ktorý spôsobuje riedenie krvi. Takisto poškodená užívala liek na zníženie cholesterolu a to ATORVASTATIN. Z uvedených liekov môže spôsobiť zvýšenú krvácanosť liek na riedenie krvi, ktorý však nebol u poškodenej toxikologickým vyšetrením zistený. V prípade, ak by poškodená daný liek užívala a spôsoboval by jej zvýšenú krvácanosť, boli by zistené krvné výrony vo väčšom rozsahu. Z uvedeného podľa znalca vyplýva, že tento liek poškodená nemusela užiť pred smrťou, alebo ho neužívala pravidelne z dôvodu, že nebol dokázaný v krvi odobratej pri pitve, pričom ostatné lieky, ktoré mala poškodená predpísané, boli toxikologickým vyšetrením dokázané.

Súd tiež v rámci dokazovania prečítal na hlavnom pojednávaní znalecký posudok č. PPZ-KEU-KE-EXP-2024/2231, ktorý vypracoval Kriministický a expertízny ústav PZ a ktorý na zaistených predmetoch z miesta činu (obliečky, utierky, nohavičky a pod.) zistil na niektorých z vecí prítomnosť DNA a biologického materiálu obžalovaného a poškodenej M. D.. DNA inej osoby zistená nebola. Zo znaleckého posudku č. PPZ-KEU-KE-EXP-2024/2231, ktorý vypracoval Kriministický a expertízny ústav PZ v odbore mechanoskopie na zaistených predmetoch z miesta činu boli zistené poškodenia na papierovej utierke, na prednom diele trička, na nohavičkách, na bunde, na prednej strane teplákov a na ponožkách, ktoré vznikli ich namáhaním. Na iných predmetoch zaistených na mieste činu poškodenia zistené neboli.

Súd tiež v rámci dokazovania prečítal znalecký posudok č. 170/2024, ktorý vypracoval v prípravnom konaní znalec z odboru Kriministika, odvetvie Kriministická informatika, Kriministická fotografia a video, ktorého predmetom bolo skúmanie mobilného telefónu poškodenej a obžalovaného, z ktorých znalec extrahoval a identifikoval súbory obsahujúce telefónne čísla, fotografie a videá, ktoré sú súčasťou prílohy znaleckého posudku.

Na hlavnom pojednávaní súd prečítal aj obsah znaleckého posudku č. 112/2024, ktorý v prípravnom konaní vypracovala znalkyňa z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia detí, Klinická psychológia dospelých, Psychológia sexuality, Poradenská psychológia D. F. C. a ktorého predmetom bolo psychologické posúdenie osoby obžalovaného. V ňom znalkyňa po preštudovaní vyšetrovacieho spisu a vlastnom vyšetrení obžalovaného dospela k záveru, že osobnosť obžalovaného je disharmonicky štruktúrovaná, senzitívna a hostilná. Je nadmerne otvorený prežívaniu a málokedy a jednoducho rieši veci. Býva podnikavý, na druhej strane má nedostatok zvládania, neschopnosť adaptívne analyzovať impulzy, ťažko sa rozhoduje a ťažko doťahuje veci do konca, zveličuje a je difúzny. Emócie majú nekonzistentný vplyv na myslenie, majú nadmerný vplyv alebo nedovoľujú adekvátne uvažovanie v procese rozhodovania. Schopnosť riešiť situácie pomocou myslenia je maladaptívne znížená. Rozumové schopnosti obžalovaného sú priemerné, avšak prítomná je neochota riešiť komplexnosť podnetového poľa. Je náchylnejší k chybným úsudkom, z chýb sa dokáže menej poučiť a potrebuje viac času na efektívne riešenie. Kvalita spracovania je menej adekvátna, hlavne v komplexných situáciách. Myslenie môže byť poznamenané chybným úsudkom častejšie ako je obvyklé, ale nemusí

to znamenať ťažkosti v myslení, len to, že myslenie je menej jasné, konceptualizácie menej zrelé a menej sofistické, ako je typické. Zdroje osobnosti na zvládanie sú limitované, pravdepodobná je neobratnosť pri vyrovnávaní sa s nárokmi života. Zvykne sa znepokojovať vecami, nad ktorými nemá kontrolu. V afektívnej oblasti je pripravený a ochotný spracovávať emočné podnety, resp. byť im vystavený. Prípadné ťažkosti s moduláciou alebo kontrolou si neuvedomuje, radšej sa afektom vyhne a tak redukuje na seba kladené požiadavky. Inklinuje k riešeniu pocitov na intelektuálnej úrovni častejšie, ide o formu poprenia, skreslenia skutočného významu a dopadu situácie. Aj keď sú jeho emócie uvoľnené, nepreniknú do vonkajšieho prostredia. V súčasnosti prežíva zvýšený emocionálny stres, prítomný je nepríjemný afekt, ktorý môže byť potlačený, prípadne neuvedomený. Preukázané sú známky afektívneho zmätku, tiesne, možná je vina a výčitka. V interpersonálnej sfére má často ťažkosti, vzťahy sú povrchnejšie, často sa sťahuje z kontaktov, je menej citlivý k potrebám a záujmom druhých. Má záujem o kontakt s druhými, vytvára blízke vzťahy, pozitívne prežíva blízkosť druhej osoby. Pravdepodobné je závislejšie vzťahové správanie a spoliehanie sa na iných. Očakáva, že druhí budú k jeho potrebám ohľaduplní a budú konať v súlade s jeho potrebami. Jeho vlastný sebaobraz je založený skôr na fantáziách a prekrúcaní reality. Správanie v bežných a čitateľných situáciách je pravdepodobne konvenčné. Stúpa však pravdepodobnosť atypického a neprimeraného správania. Nakoľko frustráciu toleruje len obmedzene, vyskytuje sa impulzivita, úzkosť, napätie aj nervozita, ako dôsledok frustrácie a záťaže. Toho času sa obžalovaný javí ako chronicky preťažený, schopnosť kontroly stresu je menšia, narastá potenciál pre dezorganizáciu a otvorené prejavovanie frustrácie. V stavoch preťaženia je pravdepodobné zhoršenie sebaovládania a impulzivita. Obžalovaný má podľa záverov tohto znaleckého posudku dostatočné zdroje na vyrovnávanie sa so záťažou, pri strete s ňou má snahu sa jej vyhnúť, ignorovať svoje prežívanie, ale v prípade, že to nie je možné, častejšie podlieha stresu a frustrácii. Prežíva tenziu, ktorá ho strháva k impulzivite a nemožno vylúčiť jeho násilné správanie. V strese u obžalovaného narastá pravdepodobnosť ventilovania záťaže, neprimeraného a otvoreného hostilného správania. Prechodne nemožno vylúčiť ani agresívne správanie sa na „objekt“ hnevu. Osobnosť obžalovaného je nevyvážená a abnormálne štruktúrovaná. Obžalovaný je senzitívny, vníma všetky podnety z okolia, svoje prežívanie však redukuje, častejšie ignoruje a racionalizuje. Má o sebe vytvorený sebaobraz, ktorý nekorešponduje s realitou, pričom pred okolím sa prezentuje klamne pozitívne. Má sklony iných riadiť a očakávať, že budú konať v súlade s jeho potrebami a zároveň je nepriateľky naladený, čo sám nevníma, ale obviňuje z nepriateľskosti svoje okolie. Uvedená osobnostná odchýlka je kombináciou vrodenných faktorov a vplyvov výchovy a prostredia, v ktorom obžalovaný vyrastal. Osobnosť obžalovaného sa mohla podieľať na čine, ktorý mu je kladený za vinu spôsobom, akým vyhodnotil a prežíval časový úsek pred činom (možno podľa znalkyne uvažovať o hádke, o partnerskej situácii, kedy mu obeť nevyhovela a tým ho nahnevala, o opilosti, kedy sa obžalovaný neovládal a pod.). O motivácii skutku však podľa znalkyne možno len špekulovať. Obžalovaný vníma neporušene, o navnímaných podnetoch si vytvára zjednodušené závery, avšak nie nutne chybné či nesprávne. Je schopný zapamätať si na ľahko podpriemernej až priemernej úrovni a následne reprodukovať bez sklonov ku konfabulovaniu. Nie je preukázaný sklon ku pseudológii. Ak však ide o opis jeho vlastnej osoby a vlastného prežívania, má sklon ku klamne pozitívnej prezentácii svojej osoby. Psychologické vyšetrenie u obžalovaného nepreukázalo psychotické procesy, mierne je oslabená úroveň jeho pamäťových funkcií, reprodukovanie je málo presné ale bez sklonu ku konfabulovaniu. Teda opis prežitých udalostí môže byť menej presný a menej priliehavý. Obžalovaný má sklon k povrchným úsudkom, ku klamne pozitívnej sebaaprezentácii, k bagatelizovaniu a k racionalizácii. Všeobecná vierohodnosť sa podľa znalkyne u obžalovaného javí ako mierne oslabená. Špecifická vierohodnosť je podľa záverov znaleckého posudku oslabená, toho času prevažujú znaky svedčiace pre nevierohodnosť (v rozhovore s obžalovaným sú prítomné nepresnosti, rozpory, prítomné sú nelogickosti, racionalizácie a bagatelizácie, štylizácie a absentujú detaily). Povahové vlastnosti obžalovaného sa čiastočne zhodujú so spáchaným trestným činom. Spáchaný skutok (ak by bol preukázaný) sa zhoduje s nespoľahlivou reguláciou prejavov emotivity zvlášť v záťaži a pod vplyvom alkoholu. Vzťah obžalovaného k poškodenej možno usudzovať len z výpovede obžalovaného, ktorá je štylizovaná a zaťažená jeho sklonom k pozitívnej prezentácii svojej osoby. Z hľadiska motivácie konania obžalovaného je zo psychologického hľadiska možné, že obžalovaný mohol konať v súlade so svojimi osobnostnými charakteristikami a že jeho prejavy agresie nemuseli byť pod vplyvom alkoholu kontrolované, mohli byť vyvolané hnevom, frustráciou a konfliktom. Usudzovať ale na motiváciu vzhľadom na dostupné zdroje nie je podľa znalkyne možné. Obžalovaný síce spáchanie skutku popiera a verbalizuje pokoj a duševný stav zmierenia, výsledky vyšetrenia však preukazujú vnútorný nepokoj a stres, preťaženie nárokmi situácie ako aj možné sebaskúmanie, vinu, či výčitky a preto je možné, že obžalovaný intenzívne prežíva svoje konanie, avšak k uvedenému sa

nepriznáva alebo ho popiera a nemá ho uvedomené. Obžalovaný so skutkom citovo nerezonuje, udalosti skutku citovo angažovane neprežíva, so skutkom sa teda nevysporadúva. Správanie obžalovaného po skutku, o ktorom v prípravnom konaní vypovedal je psychologicky nezrozumiteľné a nezlučiteľné s pokusom zachrániť manželku po jej nájdení. Prostredie, v ktorom obžalovaný žil a vyrastal a tiež v ktorom žil pred skutkom nejaví známky rizikovosti. Ako vysoko rizikové sa podľa záverov znalkyne javí dlhodobé nadužívanie alkoholu obžalovaným a to aj v čase po protialkoholickú liečbu. Požitie alkoholu malo podľa znalkyne zásadný vplyv na prípadný skutok v smere oslabenia jeho sebakontroly v zmysle rozvoja impulzívneho a aj agresívneho správania. Požívanie alkoholu je významne negatívny faktor jeho novej nápravy. Znalkyňa sa vzhľadom na nedostatok informácií o skutku nemohla vyjadriť k motivácii činu. Obžalovaný má podľa záverov znalkyne sklon ku skresľovaniu, zavádzaniu, nemožno vylúčiť sklon ku klamstvu a to pokiaľ ide o opisy jeho osoby a jeho konania, ktoré vychádzajú z jeho osobnostných dispozícií a schopností (vnútorné faktory). V postavení obžalovaného je psychologicky zrozumiteľná snaha o vlastnú obhajobu a teda nemožno podľa znalkyne vylúčiť klamanie vo svoj prospech. Obžalovaný je schopný vypovedať a chápať zmysel trestného konania, na ktorom sa môže zúčastňovať v plnej miere. Vývin osobnosti obžalovaného je ukončený a je možná iba jej minimálna zmena. Obžalovaný je osobnosťou minimálne terapeuticky či inak ovplyvniteľnou. Obžalovaný je osobou so znakmi neprispôsobivosti, ktoré vykazujú fixáciu v jeho životnom štýle, prítomné sú emočne nestabilné akcenty s pravdepodobnou rezistenciou voči korektívnym vplyvom a nadužívanie alkoholu. Uvedené faktory sú prognosticky negatívne, pravdepodobnosť resocializácie obžalovaného je znížená, ale pri dobrej motivácii obžalovaného je možná.

Pretože znalec E. F. F. Q. poverený Psychiatrickou a sexuologickou expertnou organizáciou, s.r.o., ktorá vypracovala znalecký posudok z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria sa na obsah tohto znaleckého posudku na hlavnom pojednávaní odvolal, súd podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítal obsah znaleckého posudku č. 37/2025, v ktorom znalecká organizácia po preštudovaní vyšetrovacieho spisu a vyšetrením obžalovaného zistila, že obžalovaný netrpí žiadnou duševnou chorobou ani poruchou v zmysle psychózy. Má dostatočné rozumové, pamäťové a úsudkové schopnosti. Obžalovaný v dobe spáchania činu netrpel duševnou chorobou, poruchou a ani sexuálnou deviáciou a mohol rozpoznať trestnosť svojho konania a svoje konanie mohol ovládať. Obžalovaný je závislý na alkohole a ak by sa v trestnom konaní preukázalo spáchanie skutku pod vplyvom požitého alkoholu, tak rozpoznávacie a ovládacie schopnosti boli znížené len pod vplyvom užitého alkoholu. Zároveň platí, že obžalovaný si takéto zníženie rozpoznávacích a ovládacích schopností privodil sám, pričom z predošlých skúseností jednoznačne poznal účinok alkoholu na svoju psychiku a správanie. U obžalovaného sa v čase skutku nejednalo o kvalitatívnu poruchu vedomia so zmätenosťou a dezorientáciou. Obžalovaný je zároveň schopný chápať zmysel trestného konania. Pobyť obžalovaného na slobode je nebezpečný pre spoločnosť a obžalovanému nie je teda potrebné nariadiť psychiatrické liečenie, a nakoľko netrpí ani sexuálnou deviáciou, ani liečenie sexuologické. Pri zohľadnení jeho predošlého odsúdenia a približne 25 rokov trvajúcej alkoholovej závislosti, znalecká organizácia hodnotí ďalšiu prognózu spoločenského vývoja obžalovaného vo vzťahu k protispoločenskému konaniu a to najmä k partnerskému násiliu v stavoch alkoholového opojenia ako negatívnu. K podstatnému zlepšeniu prognózy by mohlo prispieť absolvovanie ochranného protialkoholického liečenia najprv v ústavnej forme a následné dlhodobé doliečovanie v ambulantnej forme, najmä dodržiavanie celoživotnej abstinencie. Preto znalecká organizácia navrhla obžalovanému uložiť ochranné protialkoholické liečenie ústavnu formou. Motivácia činu nebola u obžalovaného chorobná, podmienená psychózou.

Znalec E. F. F. Q. následne na hlavnom pojednávaní vypovedal, že podstata vyšetrenia tvorí analýza životnej histórie posudzovaného. Obžalovaný podal rozsiahle autobiografické údaje, ktoré korešpondujú so psychiatrickými správami, ktoré mal k dispozícii a korešpondujú s inými materiálmi v spise. Psychiatier zisťuje u vyšetrovaného iba hrubú patológiu. Detailnejšie vyšetrenie pamäte vykonáva spravidla klinický psychológ. Ak je podozrenie na hrubšiu patológiu, napr. prítomnosť demencie, tak psychiatier vykoná MMSE minimental test. Pri posudzovaní v rámci trestného konania je pre psychiatra na znalecké posúdenie, ak sa nejedná o pásmo zjavnej alebo výraznej patológie, jedno, či si osoba zapamätá 7, 8 alebo 9 jednociferných čísel. Podstatná je schopnosť reprodukovať významné údaje z minulosti a rozumieť časovému sledu udalostí. Nejaké detailnejšie skúmanie pamäte, či je v pásme priemeru, mierneho podpriemeru alebo mierneho nadpriemeru posudzuje psychológ. Znalec ďalej uviedol, že trestná činnosť násilného charakteru je v princípe najjednoduchšia, čo sa týka porozumenia pre osobu obvineného. Už aj 5 alebo 6 ročné dieťa má dostatok rozumovej schopnosti, aby vedelo, že ostatné deti biť nemá, takisto aj osoba s ľahkou alebo so stredne ťažkou mentálnou retardáciou rozumie trestnosti

násilia na iných osobách. Preto nejaká mierna odchýlka zistená pri psychiatrickom vyšetrení nemá z pohľadu psychiatrického u osoby, ktorá má stredoškolské vzdelanie, v podstate žiaden význam. Vierohodnosť výpovede obžalovaného, ktorý tvrdí, že si skutok nepamätá, musí podľa znalca posúdiť súd. Psychiatria nemá metodiku, ktorá by verifikovala, či si niekto na niečo pamätá alebo nepamätá. V opitosti naozaj môže dôjsť k palimpsestu, teda k alkoholovému okienku. Na druhej strane je známy jav, že keď je osoba opitá a stane sa niečo vážne a dramatické, vtedy osoba precitne, najmä pri dopravných nehodách, pri bitke a pod. Vtedy si pamätá na veci a je s ňou lepší kontakt. Psychiatria nemá žiadnu metodiku, aby sa vedela vyjadriť, ako tomu bolo u obžalovaného, teda či si obžalovaný na skutok pamätá alebo nie. Okrem stavu opitosti u obžalovaného, kde môže dôjsť k alkoholovému okienku, nebolo zistené nič iné, prečo by k tomu, že si obžalovaný na skutok nepamätá, malo dôjsť. To, že si na skutok nepamätá, obžalovaný uviedol aj pri znaleckom vyšetrení. Pokiaľ sa jedná o vytesnenie nejakých udalostí z pamäte, je to podľa znalca pomerne zriedkavý jav, skôr v mediálnej alebo popularizačnej oblasti. S disociatívnym vytesnením sa skôr znalec stretáva u obetí trestných činov. Ako znalec uviedol, má takmer 20 ročnú prax a je to nesmierna rarita. Samozrejme, na 100% to vylúčiť nevie.

Z predbežnej správy z pitvy zo dňa 18.10.2024 vypracovanej E. E. B. a E. T. U. vyplynulo, že bezprostrednou príčinou smrti M. D. bolo udusenie zahrdúsením. Z listu o prehliadke mŕtveho vyplývajú osobné údaje poškodenej M. D. s tým, že ho vypísal ohliadajúci lekár E. E. W..

Spoločnosť T. K., G. predložila vyšetrotateľovi zoznam hovorov z mobilného telefónu obžalovaného za obdobie od 11.10.2024 do 18.10.2024 s tým, že dňa 18.10.2024 bolo obžalovaným uskutočnených sedem hovorov, z toho prvý o 09.06 hod. na linku 155. Súd tiež prečítal fotokópiu sms správ z mobilného telefónu obžalovaného, ktoré ale nemajú súvis s predmetným skutkom.

Súd tiež v rámci dokazovania prečítal aj zápisnicu o ohliadke miesta činu, ktorá bola vykonaná dňa 18.10.2024 v čase od 11.25 hod. do 12.45 hod. svedkom B. za prítomnosti obžalovaného, z ktorej vyplýva, že predmetom ohliadky je byt nachádzajúci sa v obytnom bloku na K. X. E. C. XX/XX H. H. I. J., pričom byt sa nachádza na piatom poschodí vľavo od výťahu. Záмок na dverách do bytu je nepoškodený. Z vnútornej strany dverí sú dva kľúče, z ktorých jeden je v zámku. Nasleduje opis jednotlivých miestností bytu, balkóna rozmiestnenia nábytku s tým, že dvere do spálne sú otvorené a nepoškodené. Vľavo sú skrinky na prádlo a vpravo je stolík s lampou. V strede izby je posteľ. Na posteli hore na čele je vankúš a vedľa neho vľavo ďalšie dva. V strede postele je paplón. V spodnej časti paplóna je červená škvrna a vľavo v strede postele je ďalšia škvrna červenkastej farby. Pod paplónom je nahé telo, ktoré je tvárou na posteli. Nohy má na konci postele a hlava je pri čele postele. Na tele sú zreteľné posmrtné škvrny. V okolí nosa je zaschnutá tekutina červenej farby. Na pravom a ľavom oku je prítomný hematóm. Na ľavomuchu je náušnica zo žltého kovu. Na ľavom líci je zaschnutá tekutina červenej farby. Na pravej ruke pri prsníku je hematóm. V strede postele medzi vankúšmi sú dva kusy vreckoviek bielej farby so zaschnutou červenou tekutinou. V spodnej časti ľavého vankúša je zaschnutá tekutina. Naľavo od postele na zemi sú biele nohavičky. Pod oknom je stolík s kvetmi a napravo je skrinka na šaty. Na stolíku v obývačke je fľaša od alkoholu. Súčasťou zápisnice o ohliadke miesta činu je aj fotodokumentácia obsahujúca 119 farebných fotografií zachytávajúcich predmet ohliadky, najmä jednotlivé časti bytu, vrátane spálne a tiež celkový pohľad na telo nebohej M. D. a detaily jej tela. Následne bola vykonaná aj ďalšia ohliadka dňa 18.10.2024 v čase od 20.02 hod. do 22.43 hod. tiež za prítomnosti obžalovaného, pri ktorej boli zaistené vecné stopy a tiež biologické stopy (škvrny), ktoré boli následne predložené na skúmanie KEÚ. Z tejto ohliadky bola tiež vyhotovená, a na hlavnom pojednávaní súdom oboznámená fotodokumentácia, ktorá zachytáva detaily jednotlivých vecných stôp ale aj detaily jednotlivých častí bytu obžalovaného.

Súd tiež oboznámil fotodokumentáciu z pitvy nebohej M. D., ktorú predložila W. T. G., K. spolu so svojim znaleckým posudkom.

Súd tiež v rámci dokazovania prečítal zápisnicu o ohliadke mŕtvolu – poškodenej M. D., ktorá bola vykonaná dňa 19.10.2025 od 00:25 hod. do 00:50 hod. a pri ktorej bola zaistená biologická stopa a to ster spod nechtov pravej a ľavej ruky a bunkálny ster.

Dňa 18.10.2024 o 15.35 hod. bola vykonaná prehliadka tela obžalovaného, ktorý po poučení s prehliadkou tela súhlasil, kedy bolo konštatované, že obžalovaný nemá na tele žiadne zranenia a boli mu odobraté stery z dlane a päste pravej a ľavej ruky a stery spod nechtov oboch rúk. Tiež bol zaistený

bunkálny ster a z tejto prehliadky tela bola vyhotovená fotodokumentácia, ktorú súd spolu so zápisnicou vyhotovenou z tejto ohliadky tela na hlavnom pojednávaní prečítal, resp. fotografie oboznámil. Dňa 18.10.2024 o 16.35 hod. bola vykonaná ďalšia ohliadka tela obžalovaného, kde mu bol odobratý ster z penisu, krv a moč. Súd tiež prečítal zápisnicu o vydaní vecí spísanú dňa 18.10.2024 o 22.50 hod., z ktorej vyplýva, že obžalovaný po zákonom poučení vydal svoj mobilný telefón, tričko bielej farby, pánsku bundu modrej farby, tepláky modrej farby, sivé pánske trenky a jeden pár ponožiek.

Zo záznamu o dychovej skúške vykonanej u obžalovaného dňa 18.10.2024 v čase o 10.58 hod. vyplýva, že tento mal nameranú hladinu alkoholu 0,27 mg/l vydychovaného vzduchu.

Súd tiež prečítal obsah zápisnice o rekonštrukcii, ktorá bola vykonaná v byte obžalovaného, teda na mieste činu dňa 14.03.2025, kde okrem príslušníkov PZ boli prítomní obžalovaný, obhajca a znalec E. E. B.. Obžalovaný pri rekonštrukcii činu v súlade so svojou výpoveďou v prípravnom konaní znázornil, ako našiel ráno svoju manželku, ako jej doniesol kávu, odišiel na balkón fajčiť, ako chytil nebohú za hlavu, ako išiel po utierky do kuchyne a potom jej priložil dva kusy servítok, ako posunul nebohú smerom hore k vankúšu a potom ju odkryl paplónom, potom ako odišiel od manželky a na balkóne fajčil cigaretu a pil pivo, ako potom volal RZP a dával jej prvú pomoc desiatimi stlačeniami a potom dvadsiatimi stlačeniami, potom prikryl nebohú a išiel otvoriť záchranárom. Znalec sa pri rekonštrukcii vyjadril, že manipulácia s telom poškodenej obžalovaným nemohla viesť k vzniku poranení poškodenej. Ďalej sa znalec vyjadril k príčinám smrti nebohej tak, ako to uviedol aj vo svojom znaleckom posudku. Z tejto rekonštrukcie bola vyhotovená aj fotodokumentácia, ktorú súd na hlavnom pojednávaní oboznámil.

Zo správy H. W. D., G. vyplýva informácia o všeobecnom lekárovi pre dospelých obžalovaného a poisťovňa tiež predložila zoznam obžalovanému predpísaných liekov touto všeobecnou lekárkou za obdobie od 01.01.2024 do 18.10.2024 s tým, že zdravotná starostlivosť bola obžalovanému poskytnutá iba v mesiacoch august a september 2024.

Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 1T/30/05 zo dňa 07.12.2005, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.03.2006, bol obžalovaný D. D. uznaný za vinného zo skutku právne kvalifikovaného ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215 ods. 1 Trestného zákona účinného do 30.12.2005 a za druhý skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin násillia proti a skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, pričom oboch skutkov sa dopustil voči svojej bývalej manželke F. D.. Súd mu za ich spáchanie uložil trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 3 mesiace so zaradením do I. NVS a tiež ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Okresný súd Vranov nad Topľou uznesením sp. zn. 1Nt/5/2020 zo dňa 02.11.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.11.2020 rozhodol, že toto odsúdenie obžalovaného D. D. zahladzuje, čím sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Toto odsúdenie, ako aj zahladenie tohto odsúdenia vyplýva aj z Odpisu registra trestov SR týkajúceho sa obžalovaného D. D. a generovaného elektronicky ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku. Obžalovaný D. D. v tomto odpise registra trestov iné odsúdenia zaznamenané nemá.

Z toxikologického vyšetrenia vykonaného u obžalovaného po skutku vyplýva, že u obžalovaného nebola v tele zistená prítomnosť žiadnych omamných a ani psychotropných látok, avšak bola zistená prítomnosť alkoholu v krvi v hladine 0,07 promile a v moči 0,10 promile.

Zo správy W. K. B. vyplýva, že na základe výzvy Operačného strediska zdravotnej služby Slovenskej republiky bola dňa 18.10.2024 v čase o 09:08:29 hod. vyslaná posádka RZP na výjazd na K. X. XXXX XX/XX, H. I. J. B. M. D., kedy posádku tvorili E. F. U., M. E. P. a M. D. B.. Zo záznamu o zhodnotení zdravotného stavu nebohej M. D., ktorý vypísal E. F. U. vyplýva, že posádka RZP na miesto prišla o 09:13:15 hod. a výjazd bol ukončený o 09:52 hod.

Zo správy spoločnosti M. H. I. J., K. vyplýva, že obžalovaný bol dlhoročný neplatič, pričom spoločenstvo vlastníkov bytov odsúhlasilo výkon dobrovoľnej dražby. Nakoniec sa nedoplatok zaplatil a dražobná spoločnosť, ktorá bola poverená dražbou, od dražby bytu upustila. Nedoplatok bol postupne splácaný z účtu M. D., pričom celková suma je 2.315,18 Eur. K tejto správe boli predložené aj upomienky, z ktorých vyplýva, že nedoplatok k 04.07.2023 bol 3.432,10 Eur, k 21.02.2024 bol 2.060,51 Eur a k 17.02.2025 bol vo výške 1.452,37 Eur. Z účtu M. D. boli zasielané tri platby dňa 20.03.2023, jedna platba z 15.05.2023,

tri platby z 18.05.2023, jedna platba z 22.06.2023 a jedna platba z 19.07.2023, spolu všetky platby vo výške 2.315,18 Eur.

Súd tiež v rámci dokazovania prečítal faktúry, ktoré K. Q., K. predkladal obžalovaný za vykonané práce, kedy z faktúry č. 01/2023 vyplýva fakturovaná suma 1.720,- Eur, z faktúry č. 2/2023 fakturovaná suma 2.155,- Eur, z faktúry č. 3/2023 fakturovaná suma 1.670,- Eur, z faktúry č. 4 fakturovaná suma 1.970,- Eur, z faktúry č. 5/2023 fakturovaná suma 1.760,- Eur a z faktúry č. 6/2023 fakturovaná suma 667,- Eur.

Zo správy K. G., K. vyplýva, že obžalovaný v ich spoločnosti pracoval v mesiacoch august, september a október 2024 na dohodu o vykonaní práce, kedy predložili výplatné listiny za mesiace august a september 2024, z ktorých vyplýva čistá mzda vo výške 85,54 Eur, resp. 157,63 Eur, čo spolu s cestovnými náhradami predstavuje 460,80 Eura. Za mesiac október 2024 bola obžalovanému poukázaná mzda spolu s cestovnými náhradami v sume 460,80 Eur. Táto spoločnosť tiež predložila výpis z účtu, z ktorého vyplýva poukázanie týchto súm na účet obžalovaného.

Zo sobášneho listu vyplýva, že v knihe manželstiev E. L. H. I. J. vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XX, pod poradovým číslom XX je zapísané uzavretie manželstva dňa 27.07.2024 obžalovaným a M. D., rodenou D., ktorá prijala priezvisko „D.“.

Súd tiež v rámci dokazovania prečítal lekársku správu vypracovanú dňa 19.06.2024 E. F. H. o kardiologickom vyšetrení poškodenej M. D..

Súd tiež v rámci dokazovania prečítal obsah finančného vyšetrovania majetkových pomerov obžalovaného a poškodenej M. D.. Z jeho obsahu vyplynulo, že poškodená mala účet stavebného sporenia v D. K. K., G., ktorej stav ku dňu 10.12.2024 bol 5.172,07 Eur, ďalej medziúver ku dňu 10.12.2024 vo výške 13.674,78 Eur a stavebný úver ku dňu 10.12.2024 vo výške 3.550,66 Eur, pričom táto banka ku všetkým týmto finančným produktom predložila aj príslušné výpisy z účtov za rok 2024. Poškodená mala vedený účet v J. M., G., z ktorého výpisu predloženého bankou vyplývajú obraty na účte v bežných sumách (kreditné a debetné transakcie v desiatkach, maximálne v stovkách eur). Obžalovaný D. D. má účty vo H. M., G., ale ako vyplynulo z jej správy, sú na účtoch nulové zostatky a nulové pohyby. I. K. G., G. oznámila, že obžalovaný D. D. uzavrel s ich spoločnosťou zmluvu o úvere, ktorá bola dňa 14.12.2022 postúpená inej spoločnosti z dôvodu jej nesplácania. Z platobného rozkazu vydaného Okresným súdom Banská Bystrica, sp. zn. 5Up/2135/2024 zo dňa 05.12.2024 vyplýva povinnosť obžalovaného D. D., ako žalovaného, zaplatiť žalobcovi – spoločnosti M. X., G. sumu 240,03 Eur s príslušenstvom. Z výpisu listu vlastníctva vedeného pre Okres, Obec ako aj Katastrálne územie H. I. J. C. XXXX vyplýva, že obžalovaný D. D. je podielovým spoluvlastníkom bytu č. 14, na D. D. obytného domu na ulici Sídlisko 1. mája, súpisné číslo 64 a to v podiele 1/2.

Zo správy ÚVV a ÚVTOS Prešov zo dňa 11.02.2025 vyplýva bezproblémový priebeh väzby obžalovaného D. D., ktorý si plní povinnosti a dodržiava režim dňa. K príslušníkom a zamestnancom ústavu sa správa na požadovanej úrovni.

Zo správy o povesti obžalovaného vypracovanej Mestom Vranov nad Topľou dňa 13.02.2025 vyplýva, že vo vzťahu k obžalovanému vedú záznamy o priestupku za rušenie nočného kludu zo dňa 31.07.2022, ktorý bol riešený mestskou políciou dohovorom. Od 18.10.2024 je vdovec a je otcom dvoch dospelých dcér.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR nevyplýva spáchanie žiadneho priestupku obžalovaným.

Pohrebná služba Y. D. pre dcéru poškodenej O. H. vypracovala vyúčtovanie nákladov na pohreb poškodenej M. D., kde sú rozpísané jednotlivé položky za cintorínske a pohrebné služby, ktoré spolu predstavujú sumu 1.444,60 Eur.

Súd tiež na hlavnom pojednávaní v rámci dokazovania prehral tri zvukové záznamy zachytené na CD nosičoch, ktoré sú súčasťou vyšetrovacieho spisu, kedy jeden z nich zachytáva komunikáciu obžalovaného s pracovníkom Krajského operačného strediska záchranej služby, kedy mu obžalovaný hovorí, že jeho manželka nedýcha, kde ho tento pracovník inštruuje, aby jej poskytol umelé dýchanie a to

až do príchodu záchranky, čo mal obžalovaný vykonávať. Druhý záznam predstavuje telefonát E. U. s pracovníkom Krajského operačného strediska záchrannej služby, kde oznamuje úmrtie M. D., ukončenie výjazdu a žiada o privolanie polície, nakoľko okolnosti úmrtia ako aj správanie obžalovaného vyhodnotil ako podozrivé s tým, že obžalovaný sa správa zvlášťne a určite nerobil resuscitáciu. Tretím záznamom je volanie pracovníka Krajského operačného strediska záchrannej služby na operačné stredisko polície so žiadosťou o vyslanie hliadky polície do bytu obžalovaného.

Súd vykonal všetky dôkazy, ktorých vykonanie navrhli strany trestného konania a ktoré sám považoval za potrebné vykonať na to, aby mohol spoľahlivo ustáliť, aký skutok sa stal, či tento skutok napĺňa znaky niektorého z trestných činov v zmysle Trestného zákona, a ak áno, akého a či tento skutok majúci povahu trestného činu spáchal obžalovaný. Súd tiež vykonal všetky dôkazy potrebné na to, aby v prípade vyslovenia viny obžalovaného za spáchaný trestný čin mohol rozhodnúť o uložení primeraného a spravodlivého trestu a to tak z hľadiska jeho druhu ako aj výšky. Súd pritom vyhodnocoval všetky dôkazy a informácie z nich vyplývajúce samostatne, avšak zároveň v spoločnom kontexte, ktorý vytvárajú.

Výrok súdu o vine obžalovaného sa musí zakladať len na dôkazoch, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní /§ 2 ods. 19 a § 278 ods. 2 Trestného poriadku/ a tieto dôkazy musia tvoriť súhrne logickú, ničím nenarušenú a uzavretú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich a na seba nadväzujúcich dôkazov, ktoré sú v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že o nich možno vyvodiť jediný záver a súčasne vylúčiť možnosť iného záveru o tom, že sa skutok stal a že tento skutok spáchal obžalovaný.

Na základe vykonaného dokazovania, ktoré súd uviedol v predchádzajúcej časti odôvodnenia bez akýchkoľvek pochybností vyplynulo, že dňa 18.10.2024 zhruba o 09.13 hod. do bytu na piatom poschodí v bytovom dome na K. X. XXXX XX/XX H. H. I. J. prišla privolaná posádka RZP v zložení E. F. U. - lekár a dvaja zdravotníci záchranári M. E. P. a M. D. B., ktorí našli poškodenú M. D., ako leží na pravom boku na posteli v spálni a je prikrytá paplónom. Bezprostredne nasledujúcou prehliadkou tela M. D. posádka RZP u nej zistila posmrtnú stuhlosť, a ako uviedol svedok B., po vykonaní EKG zistili, že srdce poškodenej nie je v činnosti. Lekár N. E. F. U. teda konštatoval smrť. Záchranári popísali stav nebohej tak, že okolo nosa, ktorý bol v neprirodzenej polohe, mala červenú tekutinu, pravdepodobne krv, na tele mala viaceré krvné podliatiny a tieto boli zvýraznené aj na krku. Následne im obžalovaný predložil lekárske správy poškodenej od jej ošetrojúceho kardiológa E. H. a z bytu odišli do sanitky, kde lekár E. U. kontaktoval operačné stredisko záchrannej služby a požiadal o privolanie polície, nakoľko správanie obžalovaného ako aj celkové poranenia a stav nebohej sa mu zdali podozrivé. Potom ešte vypísané dokumenty odniesol obžalovanému do bytu a auto RZP z miesta odišlo a to ešte pred príchodom hliadky polície, ktorá prišla až po odchode RZP. Obžalovaný bol teda medzičasom s poškodenou v byte sám, a ako tvrdí, s telom nebohej nehýbal. Polícia po príchode na miesto vykonala ohliadku miesta činu a prvotné úkony, o ktorých vypovedal svedok B., vrátane zadržania obžalovaného a jeho obmedzenia na osobnej slobode.

Pol vykonaní pitvy nebohej M. D., boli na jej tele zistené viaceré poranenia, ktoré vo svojom znaleckom posudku uviedla G. – W. T., K. a ktoré sú opísané v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku. Zo záverov tohto znaleckého posudku ako aj z výpovede znalca povereného touto organizáciou na podanie vysvetlenia E. E. B. vyplýva, že všetky tieto zranenia vznikli ako dôsledok útoku inej osoby na nebohú, pričom smrteľný charakter mali iba zlomenina jazyky a zlomenina štítnej chrupavky s prekrvácáním, ktoré vznikli hrdúsením poškodenej a boli bezprostrednou príčinou smrti. Ostatné zranenia zistené na tele nebohej sú iba ľahšieho charakteru s práceneschopnosťou do sedem dní a neboli v príčinnej súvislosti so smrťou M. D., ale tiež svedčia o vysokej intenzite útoku na poškodenú. Z týchto dôkazov teda jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vyplynulo, že smrť poškodenej M. D. spôsobila iná osoba a túto si nemohla poškodená privodiť sama pádom alebo iným vlastným pričinením, prípadne nenastala v dôsledku chorobných zmien v jej organizme a nebola ani v príčinnej súvislosti s liečbou poškodenej iným lekárom, najmä E. H., kedy sa naopak ani toxikologickým vyšetrením v tele nebohej nenašli stopy po liekoch na zriedenie krvi, ktoré tak poškodená pravdepodobne bezprostredne pred smrťou ani neužívala, čo znalec E. B. vysvetlil na stave krvných podliatin, ktoré sú na tele ohraničené a nie rozptýlené, ako to by to bolo v prípade užívania týchto liekov. Znalec E. B. jednoznačne vylúčil, že zranenia poškodenej mohli byť spôsobené manipuláciou s jej telom obžalovaným alebo resuscitáciou tak, ako tieto úkony s telom nebohej mal obžalovaný ukázať pri rekonštrukcii v prípravnom konaní. Súd teda na základe záverov znaleckého posudku znaleckej organizácie a výpovede znalca E. B.

povereného touto znaleckou organizáciou dospel k záveru, že smrť poškodenej M. D. bola spôsobená inou osobou a to zahrdúsením poškodenej. Jednalo sa pritom iba o jedného útočníka, pretože charakter zranení na krku, ktoré je determinované malým miestom, kde útok nastal (krk), vylučuje pôsobenie dvoch alebo viacerých osôb na vznik týchto poranení. Zároveň ako vo výpovedi uviedol E. B., bolo hrdúsenie veľmi intenzívne, kedy došlo k zlomenine aj veľkých rohov jazyky a aj tela štítnej chrupavky a nebýva pravidlom, že sú oba štruktúry krku zlomenú súčasne. Na usmrtenie teda stačí zlomenina len jedného z týchto dvoch orgánov, ale v tomto prípade došlo k poraneniu všetkých kritických anatomických štruktúr krku, čo svedčí o vysokom tlaku a intenzite z oboch strán krku, čo znemožnilo posun týchto orgánov v priestoroch krku. Uvedené teda podľa presvedčenia súdu svedčí o úmysle páchatel'a usmrtiť M. D. a vylučuje neúmyselné zabitie alebo snahu páchatel'a len ublížiť poškodenej na zdraví. Útok bol spôsobený veľkou intenzitou a smeroval na krk poškodenej, kedy o intenzite útoku svedčí aj množstvo krvných podliatin na tele nebohej. Ako vyplýva z týchto znaleckých dôkazov, k usmrteniu zahrdúsením môže dôjsť aj pri jednom stlačení krku jednou alebo dvoma rukami, pričom na usmrtenie tejto osoby nie je potrebná mimoriadna sila ale skôr intenzita a smer stlačenia. Páchatel' teda mal priestor ako aj možnosť M. D. usmrtiť, pretože z ohliadky miesta činu, ako aj z výpovedí svedkov tvoriacich posádku RZP a svedka B. je zjavné, že k spáchaniu činu došlo v byte obžalovaného a nie na inom mieste, odkiaľ by mohla byť poškodená prenesená na miesto nálezu jej tela, o čom svedčia krvné škvrny na posteli a obliečkach, kde ležala zavraždená. O zahrdúsení poškodenej svedčí krv v okolí nosa a fialovo červené alebo modro fialové výrony v očných spojivkách a v okolí krku, čo je podľa znalca typický prejav hrdúsenia, ktorý svedčí pre túto príčinu smrti a zároveň vylučuje, že smrť nastala z iného dôvodu pred hrdúsením. V tomto prípade bol zároveň krk stláčaný opakovane, ako to uviedol znalec E. B. s poukázaním na fotografie z pitvy nebohej, čo tiež podľa názoru súdu vylučuje náhodný útok páchatel'a alebo inú vôľu páchatel'a nesmerujúcu k usmrteniu M. D.. Ani vek poškodenej nehral vo vzťahu k následku útoku svoju rolu, pretože tieto zranenia sú podľa znalca smrteľné pre svoju všeobecnú povahu bez ohľadu na vek obete. Miesto činu, kde bola poškodená M. D. nájdená, ako aj časové súvislosti rána ako aj večera predchádzajúce jej smrti v kontexte toho, že k zahrdúseniu osoby dôjde za cca 5 až 10 minút nevylučujú vznik tohto následku z hľadiska jeho miesta a času a teda možno uzavrieť, že k usmrteniu poškodenej M. D. došlo v byte obžalovaného v ranných hodinách okolo 08.00 hod., kedy úplne presný čas smrti nie je možné určiť, avšak znalec E. B. ako aj E. U. uviedli vznik posmrtnej stuhlosti, ktorá bola u nebohej zistená záchranármi o 09.13 hod., čo zodpovedá výpovedi znalca E. B., že zhruba po dvoch hodinách od smrti je posmrtná stuhlosť vyznačená na celom tele.

Ďalšou právnou otázkou, ktorú bolo nutné v tomto konaní zodpovedať a na ktorú z tohto dôvodu súd zameral dokazovania, je to, či obžalovaný D. D. je tou osobou, ktorá úmyselne usmrtila M. D. tak, ako to v obžalobe tvrdil prokurátor. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný s poškodenou uzavreli manželstvo dňa 27.07.2024 (sobášny list) a z výpovede nielen samotného obžalovaného, ale aj ich susedov vyplynulo, že obaja bývali v spoločnej domácnosti, a to v byte, ktorého podielovým spoluvlastníkom je aj obžalovaný a kde bola poškodená nájdená dňa 18.10.2024 mŕtva. Tak obžalovaný, ako aj ich susedia ale aj dcéra poškodenej O. H. uviedli, že okrem nich dvoch v byte nikto iný nebýval. Napriek tomu, že obžalovaný pracoval ako zvärač na turnusy, dňa 17.10.2024, ktorý predchádzal úmrtiu poškodenej, bol doma, nakoľko dňa 16.10.2024 sa vrátil z pracovného turnusu. Vo vzťahu k námietkam obžalovaného, že nebol vypočutý správny taxikár, ktorý ho doviezol pred bránu Bukózy domov súd len uvádza, že táto okolnosť nemá žiadne spojenie so skutkom ani správnou kvalifikáciou, ktorá sa obžalovanému kladie za vinu a ako irelevantnú ju ďalej ani neskúmal. Sám obžalovaný uviedol, že večer pred vraždou jeho manželky a ani v noci z 17.10. na 18.10. sa okrem nich dvoch nikto iný v byte nenachádzal. Na zámku vchodových dverí vedúcich do bytu, ktoré boli predmetom ohliadky miesta činu, nebolo zistené poškodenie, ktoré by svedčilo pre násilné vzniknutie inou osobou. Ani na iných priestoroch bytu neboli ohliadkou zistené známky prítomnosti inej osoby, než obžalovaného a poškodenej, čo potvrdzuje samotné tvrdenie obžalovaného, že večer ako aj noc pred vraždou poškodenej nikto iný v ich byte nebol. Ani znaleckým skúmaním KEÚ nebola z odobratých vzoriek DNA a biologického materiálu zistená prítomnosť inej osoby v byte. Uvedenú skutočnosť vyplývajúcu z vykonaného dokazovania považuje súd za kľúčovú v tom, že vraždu poškodenej M. D. teda mohol spáchať iba obžalovaný a zároveň vylučuje možnosť účasti inej osoby na nej.

Obrana obžalovaného spočívala v tom, že si nepamätá, že by svoju manželku zavraždil alebo inak jej ublížil. Súd samozrejme plne rešpektuje právo obžalovaného použiť relatívne akékoľvek prostriedky na svoju obranu, vrátane toho, že si na skutok nepamätá, avšak viaceré skutkové okolnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania, na ktoré súd nižšie poukáže, túto obranu obžalovaného spochybňujú. Je

potrebné predovšetkým uviesť, že neboli v osobe obžalovaného hľadiska jeho psychického a duševného stavu bezprostredne pred skutkom a ani po ňom zistené žiadne okolnosti, ktoré by svedčili objektívne pre deficit jeho pamäťových schopností, kedy znalec E. Q. uviedol, že medicínska veda (napokon rovnako ako právna) nemá nástroje na zistenie, či si niekto na udalosti, ktoré sa odohrali, skutočne pamätá alebo je to len jeho tvrdenie, resp. v prípade obžalovaného D. ako súčasť jeho obrany v konaní pred súdom. Ako ale znalec E. Q. vypovedal, u obžalovaného nezistil žiadnu formu demencie alebo duševnej poruchy, ktorá by mohla objektívne predikovať stratu pamäte obžalovaného, kedy stratu pamäte v dôsledku emočného otrasu spojeného s vraždou manželky považuje za krajne nepravdepodobnú. Všetci svedkovia, ktorí prišli po skutku s obžalovaným do kontaktu, opisujú jeho pokojné a až chladné správanie nezodpovedajúce úmrtiu jeho manželky, čo svedčí o absencii takého psychického otrasu, ktorý by mohol mať za následok stratu jeho pamäte z tohto dôvodu. Aj znalkyňa D. C. nezistila žiadne kognitívne alebo pamäťové deficity u obžalovaného vyplývajúce z jeho osobnosti s tým, že jeho vnímanie je neporušené a pamäť je na ľahko podpriemernej až priemernej úrovni. Z objektívneho hľadiska teda súd v osobe obžalovaného nezistil nič, čo by mohlo viesť k záveru, že by si nemal na udalosti pamätať. Znalec E. Q. ale pripustil tzv. alkoholové okienko, hoci množstvo požitého alkoholu, ktoré deklaroval sám obžalovaný (fľaša vína a 2 poháriky rumu) spolu s nameraným množstvom alkoholu dňa 18.10.2024 o 10.58 hod. 0,27 mg/l po vypití jedného piva ráno po vražde neindikujú takýto ťažký stupeň opitosti. Znalec E. Q. navyše uviedol, že ovládacie a rozpoznávacie schopnosti obžalovaného v čase činu neboli znížené, a ak, tak len nepodstatne v dôsledku požitého alkoholu. Navyše výpoveď samotného obžalovaného o priebehu udalostí večera 17.10. a noci zo 17.10. na 18.10. je podrobná v detailoch, kedy si obžalovaný presne pamätá, čo robil, aký alkohol a kde vypil, aký seriál išiel v televízii, tiež si podrobne pamätá, čo robil ráno 18.10. do najmenších detailov ale selektívne si už nepamätá na to, čo robil v noci.

Navyše ďalšie správanie obžalovaného v ráno 18.10. sa vyznačuje množstvom nelogickostí a nezmyselných činností, čo len svedčí pre záver súdu, že výpoveď obžalovaného, že si na udalosti z noci nepamätá, je len jeho účelovou obranou. Predovšetkým už ráno, keď sa mal zobudiť o 07.30 hod., mal nájsť poškodenú v nezvyčajnej polohe v polosedie, navyše s hlavou priryťou paplónom. Napriek tomu sa nepresvedčil, či je jeho manželka v poriadku a išiel jej robiť kávu, ktorú jej doniesol a mal položiť na stoličku vedľa postele. Už vtedy z odkrytej časti tela poškodenej, ktorá bola nahá, musel vidieť množstvo modrín, ktoré vyplynuli aj z ohliadky teda na mieste a je ich vidno na fotodokumentácii. Keď zhruba o 20 minút na to, keď dopil na balkóne svoju kávu a mal vyfajčiť dva cigarety, mal zistiť, že jeho manželka kávu nepila, mal odkryť paplón a zistiť, že krváca z nosa. Vtedy určite musel vidieť, že je dobitá, zakrvavená na nose a nedýcha. Napriek tomu, v rozpore s prirodzeným pudom pomôcť krvácajúcej osobe, ju mal podľa svojich tvrdení položiť na posteľ, hoci v skutočnosti ju prevrátil na chrbát a dal ležať na brucho, čím jej ústa a nos vlastne položil na vankúš a v tejto polohe ju našla posádka RZP. To je v rozpore aj s pravidlami prvej pomoci a toto správanie aj pri zohľadnení možného stresu je absolútne nelogické. Aj obžalovaný musel vidieť na nahom tele manželky množstvo krvných podliatin a modrín a aj jemu muselo byť zjavné, že jej zdravotný stav je vážny a vyžaduje si urgentnú pomoc. V tejto situácii ešte menej logicky vyznieva tvrdenie obžalovaného, že od rozrušenia potom, čo zistil, že jeho manželka nedýcha a krváca z nosa, išiel na balkón fajčiť cigarety a vypil pivo. Súd sa stotožnil s odborným záverom znalkyne D. C., ktorá toto správanie obžalovaného označila ako psychologicky nezrozumiteľné a nezlučiteľné s pokusom zachrániť manželku po jej nájdení. Až potom, asi po 40 minútach, kedy už aj laikovi muselo byť zrejmé, že poškodená M. D. je mŕtva, zavolať o 09.08 hod. operačné stredisko, kedy vo výpovedi tvrdil, že komunikoval so ženou, hoci zo zvukového záznamu je zrejmy mužsky hlas, ktorý ho navigoval k poskytovaniu prvej pomoci. Hoci obžalovaný sám uviedol, že vykonáva KPR, s určitosťou možno uzavrieť, že tomu tak nebolo. Sám obžalovaný vypovedal, že KPR ukončil, hoci zo zvukového záznamu telefonátu mal KPR vykonávať až do príchodu záchranárov, teda aspoň tak to pracovníkovi operačného strediska deklaroval. Aj E. U., M. B. ale aj E. B. uviedli, že laická KPR sa nevykonáva v polohe na chrbte, ale tak, že osoba sa položí na tvrdú podložku na chrbát a stláča sa hrudník. To obžalovaný vzhľadom na to, že mal podľa telefonátu s operačným strediskom vykonávať KPR až do príchodu záchranárov, určite nerobil, pretože tí našli poškodenú tak, ako je zachytená na fotodokumentácii z miesta činu, teda v polohe ležiacej na pravom boku s hlavou zaborenou do vankúša, pričom aj sám obžalovaný tvrdil, že s telom až do príchodu záchranárov nehýbal. Pri tejto polohe tela je KPR vylúčená a tak E. U. ako aj E. B. jednoznačne uviedli, že obžalovaný napriek tomu, že operátorovi deklaroval výkon KPR, túto v skutočnosti nerobil. V telefonáte so zamestnancom krajského operačného strediska nepočul, aby bol obžalovaný zadýchaný, kedy KPR je veľmi fyzicky náročná, najmä pre osobu vo veku obžalovaného, kedy zadýchanie obžalovaného neuviedli ani prítomní členovia posádky RZP. Títo tiež opísali odmerané a až chladné správanie sa obžalovaného, čo spolu

s charakterom zranení poškodenej, ktorá bola v čase ich príchodu do bytu už zjavne dlhšiu dobu mŕtva, ich viedlo k záveru o podozrivom úmrtí a privolaní policajtov a ohiadajúceho lekára. E. U. vo výpovedi opísal umiestnenie mŕtvolných škvŕn na tele nebohej, ktoré vylučuje, aby bola poškodená v polohe na chrbte a teda vôbec resuscitovaná. Toto správanie obžalovaného aj súd považuje za rovnako podozrivé a psychologicky nezrozumiteľné, rovnako ako to v znaleckom posudku konštatovala znalkyňa D. C.. Tá zároveň uviedla, že osobnosť obžalovaného je disharmonicky štruktúrovaná, abnormálna, prežíva napätie, ktoré ho strháva k impulzivite a nemožno vylúčiť jeho násilné správanie, ktoré ako konštatuje súd, už raz deklaroval vo vzťahu k svojej prvej manželke, za čo bol právoplatne odsúdený. Je schopný neprimeraného a atypického správania, schopnosť kontroly stresu je menšia a teda prechodne nemožno vylúčiť agresívne správanie zamerané na objekt hnevu. Súd si osvojil názor znalkyne, že zo psychologického hľadiska sa osobnosť obžalovaného mohla podieľať na čine, ktorý je mu kladený za vinu, hoci súd nemôže špekulovať o motíve činu alebo o tom, čo bolo jeho spúšťačom, aj keď z rozhodovacej činnosti súdu je všeobecne zrejmé, že alkohol odbúrava zábrany a obžalovaný v noci a aj nad ránom bol pod vplyvom alkoholu. Všeobecná ako aj špecifická vierohodnosť obžalovaného je podľa znalkyne oslabená a prevažujú znaky svedčiace pre nevieryhodnosť, čo len potvrdzuje názor súdu o účelovej obrane obžalovaného a snahe zbaviť sa zodpovednosti verbalizovaním nelogických tvrdení o svojej činnosti ráno 18.10. Obžalovaný má aj podľa znalkyne sklony ku skresľovaniu, zavádzaniu a nemožno vylúčiť sklon ku klamstvu, najmä pokiaľ ide o opis svojej osoby a jeho konania. Nemožno teda ani podľa znalkyne vylúčiť klamanie vo svoj prospech. Čiastočne sa teda povahové vlastnosti obžalovaného podľa znalkyne zhodujú s trestným činom. Výbušnú povahu obžalovaného, ktorá sa podľa znalkyne už z hľadiska ukončeného vývoja osobnosti u obžalovaného nemení, potvrdila aj dcéra obžalovaného F. T., ktorá bola svedkom agresívneho správania obžalovaného pod vplyvom alkoholu k jej mame. Aj keď súd v priebehu dokazovania nezistil presný motív činu obžalovaného, svedkyňa T. potvrdila, že sa obžalovaný a poškodená hádali a aj svedkyňa O. H. potvrdila, že sa jej mama M. D., obžalovaného bála, najmä, aby nezistil, že si spolu telefonovali. Aj keď susedia opisovali vzťah obžalovaného a poškodenej ako dobrý, jeho charakter má súd definovaný len z výpovede obžalovaného, ktorá je podľa znalkyne štylizovaná a zaťažaná jeho sklonom k pozitívnej prezentácii jeho osoby. To z pohľadu súdu platí nielen o tvrdeniach obžalovaného o jeho vzťahu s poškodenou ale aj vo vzťahu k udalostiam inkriminovaného večera 17.10., noci a rána 18.10.2024, kde obžalovaný zjavne, poukazujúc na jeho rozpory, podáva účelovú a pre neho prospešnú verziu udalostí plnú zjavne si odporujúcich a klamlivých tvrdení.

Na základe takto vykonaných dôkazov a po ich vyhodnotení súd uzatvára, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku sa stal a tento skutok spáchal obžalovaný, ktorý bol v čase činu jedinou osobou v byte spolu s poškodenou a teda ako jediný mohol tento skutok spáchať, kedy príčinou smrti poškodenej bolo jednoznačne zadrženie v dôsledku konania inej osoby, v tomto prípade obžalovaného. V byte neboli zistená DNA a ani biologické stopy svedčiace pre prítomnosť inej osoby, teda jediným možným záverom je to, že skutok spáchal obžalovaný D. D., ktorého tak súd uznal za vinného z jeho spáchania.

Pokiaľ sa jedná o právnu kvalifikáciu skutku, obžalovaný D. D. úmyselne usmrtil svoju manželku M. D. tým, že ju udusil jednou alebo oboma rukami, pričom intenzita hrdúsenia, pri ktorej došlo k zlomenine oboch veľkých rohov jazyky a tela štítnej chrupavky, svedčia o úmysle obžalovaného svoju manželku usmrtiť, teda obžalovaný zjavne chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone, konkrétne v § 145 ods. 1 Trestného zákona a popísaným v skutkovej vete výrokovvej časti tohto rozsudku porušiť záujem chránený Trestným zákonom a tým je ochrana života iného /§ 15 písm. a) Trestného zákona/. Obžalovaný tento čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe, ktorou jeho manželka M. D., s ktorou zdieľal spoločnú domácnosť nepochybne bola, čím naplnil znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Hoci neexistujú žiadni svedkovia činu a nie je zrejmý presný motív obžalovaného, ako fakultatívneho znaku skutkovej podstaty trestného činu, je zjavné, že skutok súvisel so vzťahom obžalovaného ku svojej manželke, čo oprávňuje súd k použitiu tohto kvalifikačného znaku. Naproti tomu, súd na rozdiel od prokurátora nezistil okolnosti spáchania trestného činu, ktorý by sa vzťahovali na chránenú osobu z titulu osoby vyššieho veku podľa § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, pričom samotný dátum narodenia poškodenej uvedený v obžalobe prokurátora na tento kvalifikačný znak nepostačuje. Vyšší vek osoby alebo napr. jej zdravotný stav /§ 139 ods. 1 písm. f) Trestného zákona/, ak majú byť použité, musia nájsť svoj odraz v motíve páchatel'a, pohnútke, mieste, čase, spôsobe spáchania činu, ktorý súvisí s vyšším vekom, zdravotným stavom, tehotenstvom a podobne. Vzhľadom

na absenciu zistenia presného motívu a dôvodu, pre ktorý obžalovaný zavraždil svoju manželku, súd nemohol tento kvalifikačný znak akceptovať, pretože nebolo dokázané, že konanie obžalovaného bolo napríklad motivované vyšším vekom poškodenej alebo jej chorobou, hoci objektívne poškodená bola osobou vyššieho veku a spĺňala objektívne kritérium chorej osoby podľa § 139 ods. 1 písm. e), písm. f) Trestného zákona. K tejto objektívnej charakteristike, resp. stavu, musí pristúpiť subjektívna stránka spočívajúca vo vóli páchatel'a zameranej na túto vlastnosť obeť. Preto súd v tomto smere túto právnu kvalifikáciu skutku uvedenú prokurátorom v obžalobe zmenil a uznal obžalovaného za vinného z trestného činu tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Zohľadnil aj primeranosť sankcii podľa § 33a Trestného zákona.

Súd zvážil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

U obžalovaného D. D. súd nezistil existenciu ani jednej z poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona, kedy absentovalo priznanie ku skutku ale aj akákoľvek forma ľútosti nad osudom poškodenej, hoci obžalovaný neustále deklaroval, ako ju miloval. Vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Vranov nad Topľou v konaní pod sp. zn. 1T/30/2005, hoci toto je zahľadené, súd nepriznal v prospech obžalovaného ani poľahčujúcu okolnosť vo vedení riadneho života, ktorú súd chápe v širšom kontexte akým je fikcia neodsúdenia daná Trestným zákonom pri zahľadení odsúdenia. Podľa presvedčenia súdu, osoba odsúdená na dlhoročný nepodmienečný trest za týranie inej osoby nie je osobou, ktorá by viedla v minulosti riadny život. Zahľadenie uvedeného odsúdenia neumožňovalo súdu vzhľadom na neprospech obžalovaného prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda že bol v minulosti odsúdený s tým, že súd nezistil ani inú prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Zahľadenie tohto predchádzajúceho odsúdenia neumožňuje súdu ani aplikovať zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby pri opätovnom spáchaní zločinu podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona. Nezistiac preto žiadne poľahčujúce a ani prítiažujúce okolnosti, súd pri rozhodovaní o treste vychádzal z trestnej sadzby trestu odňatia slobody stanovenej v § 145 ods. 2 Trestného zákona vo výmere od 20 až do 25 rokov alebo až na doživotie.

Na uloženie trestu odňatia slobody na doživotie neboli splnené materiálne podmienky podľa § 47 ods. 1 Trestného zákona. Obžalovaný nie je kriminálne narušeným jedincem, predchádzajúce odsúdenie je z dôvodu vedenia riadneho života po zákonom stanovenu dobu zahľadené a obžalovaný sa na pomerne dlhú dobu od výkonu trestu, z ktorého bol podmiennečne prepustený (01.07.2009) zaradil do spoločnosti a nepáchal už ďalšiu trestnú činnosť a ani priestupky. Uloženie tohto trestu teda nevyžaduje ochrana spoločnosti. Hoci je resocializačná prognóza obžalovaného z hľadiska ukončenia vývinu jeho osobnosti a neprispôsobivosti, nestabilnými emočnými akcentami a nadužívaním alkoholu s 25 ročnou závislosťou nepriaznivá, je možná, a to pri motivovanosti obžalovaného k dodržiavaniu abstinencie, po absolvovaní ústavného ochranného liečenia s následným doliečovaním ambulantnou formou a doživotnej abstinencii aj v nechránenom prostredí. Preto súd tento trest na doživotie neuložil.

Pri ukladaní trestu súd v prvom rade zohľadnil osobu obžalovaného, ktorý už bol raz za násilnú trestnú činnosť odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 3 mesiace, teda je v trestno právnom zmysle recidivistom. To, že predchádzajúce odsúdenie Okresným súdom Vranov nad Topľou pod sp. zn. 1T/30/2005 je v súčasnej dobe zahľadené, nič nemení na skutočnosti, že sa obžalovaný už podobného činu násilného charakteru, ako v prejednávanej trestnej veci v minulosti dopustil. Súd zvýrazňuje, že samotný obžalovaný k tomuto predchádzajúcemu odsúdeniu uviedol, že vlastne príčinou jeho týrania prvej manželky bola jej slabá viera v Boha, lebo keby bola silno veriaca, ako on, určite by ju netýral. To len svedčí o jeho vzťahu k predchádzajúcej trestnej činnosti, ktorú v určitej modifikácii preniesol aj k súdnej trestnej činnosti. Nie je možné opomenúť ani agresívnu a neprispôsobivú stránku jeho osobnosti, ktorá

sa už meniť nebude a ktorá natrvalo ovplyvňuje jeho myslenie a konanie, najmä v smere násilného konania voči niekomu, kto nebude ohľaduplný k jeho potrebám, ktoré chce uspokojiť. Obžalovaný jej osoba nepriateľsky naladená k svojmu okoliu a svoje správanie, najmä pod vplyvom alkoholu nedokáže regulovať. Uvedené osobné charakteristiky sa v budúcnosti môžu zmeniť len čiastočne a len za prípadnej abstinencie. Druhou okolnosťou, ktorú súd pri ukladaní trestu zohľadnil, a vyplýva aj z osobnostnej charakteristiky obžalovaného, je jeho postoj k trestnej činnosti, kde absentuje sebareflexia a ľútosť aspoň nad osudom jeho manželky. Rovnako ako chladný postoj obžalovaného po skutku prezentovali svedkovia v jeho správaní v deň úmrtia jeho manželky, rovnaký postoj obžalovaného zostal aj vo fáze konania pred súdom.

Je tiež zrejmé, že ani v minulosti súdom nariadené a obžalovaným absolvované protialkoholické liečenie nevedlo k zmene návykov obžalovaného pri požívaní alkoholu, hoci si musel byť vedomý svojich agresívnych sklonov po jeho užití, na čo koniec koncov poškodená M. D. doplatila svojim životom. Hoci je samotný trestný čin, za ktorý súd obžalovaného uznal za vinného, činom, ktorého následok je nenapraviteľný, súd zohľadnil aj osobu poškodenej, ktorá viedla riadny a bezúhonný život starostlivej manželky starajúcej sa o domácnosť a splácala dlhy, ktoré zanechal obžalovaný v dôsledku požívania alkoholu. Je tiež zrejmé z výpovedí svedkov, že mala k obžalovanému kladný citový vzťah a považovala ho za oporu (svedok E. H.), teda dôverovala jeho osobe. Bez toho, aby sa súd púšťal do špekulácií, čo konkrétne viedlo obžalovaného k rozhodnutiu zavraždiť svoju manželku, čo súdu neprislúcha, nebol vykonaný žiaden dôkaz, ktorý by svedčil pre to, že poškodená akýmkoľvek správaním vyprovokovala obžalovaného k tak brutálnemu činu, akým je zahrdúsenie svojej manželky. Je teda zrejmé, že obžalovaný k spáchaniu vraždy v zásade nepotrebuje nejaký extrémny podnet vo forme nejakého verbálneho alebo fyzického útoku inej osoby na neho, provokácie, schválnosti, dlhodobých manželských nezhôd a pod., ale bez zjavného extrémneho dôvodu je schopný spáchať vraždu, ktorá je už svojou podstatou extrémnym činom.

Všetky tieto okolnosti na strane obžalovaného a jeho osoby, na strane spôsobu spáchania činu, zohľadniac pritom osobu poškodenej a jej absolútne nulový podiel na spáchaní trestného činu viedli súd k záveru, že primeraným a spravodlivým trestom zohľadňujúcim všetky aspekty ukladania trestu uvedené v §§ 33a, 34 Trestného zákona budú zohľadnené trestom odňatia slobody v trvaní 23 rokov, ktorý považuje súd za spravodlivú odpoveď štátu reprezentovaného súdom na konanie obžalovaného, ktoré je aj štátom považované za najzávažnejšiu formu trestnej činnosti. Vývoj osobnosti obžalovaného je už ukončený, teda prevýchovný účel trestu je z pohľadu súdu potrebné minimalizovať a do popredia dať represívnu funkciu trestu, ktorú súd vyjadrí dlhodobým izolovaním obžalovaného od spoločnosti, čím ju ochráni pred následkami jeho konania aj do budúcnosti. Zároveň je tento trest aj odkazom verejnosti, že súdy nebudú akceptovať túto formu násilného správania voči iným bezbranným obetiam, najmä v domácom prostredí, kde je obeť najzraniteľnejšia, a ako v tomto prípade, kde dôveruje svojmu manželovi, že je v jeho blízkosti v bezpečí a dokáže na to adekvátne reagovať uložením prísneho trestu. Teda tento trest má aj svoj morálny rozmer.

Nakoľko súd uznal obžalovaného D. D. za vinného z obzvlášť závažného zločinu, súd ho v zmysle § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Nakoľko uložil trest odňatia slobody prevyšujúci 15 rokov, súd v zmysle § 48 ods. 4 Trestného zákona nemohol obžalovaného zaradiť na výkon trestu odňatia slobody do minimálneho alebo stredného stupňa stráženia (odhliadnuc od toho, že v jeho osobe, ako recidivistu, žiadne okolnosti, ktoré by tento postup odôvodňovali ani nevzhliadol).

Pretože Psychiatrická a sexuologická expertízna organizácia, s.r.o. u obžalovaného zistila závislosť na alkohole, kedy obžalovaný skutok spáchal pod vplyvom alkoholu, pretože ho požíval nielen večer pred skutkom ale aj počas noci a napokon podľa neho vyjadrení aj po skutku, kedy prítomnosť alkoholu v jeho tele bola zistená dychovou skúškou, uložil obžalovanému v súlade s odporúčaním tejto znaleckej organizácie ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Uvedené ochranné liečenie bude mať aj svoj význam z hľadiska ochrany spoločnosti po jeho prepustení, pretože jeho resocializácia a zaradenie do spoločnosti po výkone trestu bude závislé práve od abstinencie.

Vzhľadom na už vyššie charakterizovanú osobu obžalovaného, na jeho doterajší život, recidívu, povahu spáchanej trestnej činnosti a časté užívanie alkoholu, súd v zmysle § 76 ods. 1 Trestného zákona uložil obžalovanému ochranný dohľad, ktoré dĺžku určil na tri roky, teda v maximálnej možnej

miere zohľadňujúcej všetky rizikové faktory v osobe obžalovaného a závažnosti ním spáchanej trestnej činnosti. Týmto dohľadom realizovaným po jeho prepustení z výkonu trestu sa dovŕši náprava obžalovaného, zabezpečí jeho abstinencia a naplní úloha ochrany spoločnosti, najmä v súvislosti s uloženým obmedzením spočívajúcim v zákaze požívania alkoholu a iných návykových látok, ktoré bude doplnením obsahu ochranného dohľadu podľa § 77 ods. 1 Trestného zákona.

Pretože dcéra poškodenej M. D. - O. H. si náhradu škody prostredníctvom splnomocnenca uplatnila do skočenia vyšetrovania s uvedením právneho dôvodu jej vzniku (náklady na pohreb jej matky) a s uvedením jej výšky podľa vyčíslenia pohrebnou službou, teda sa jedná o riadne a včasné uplatnenie škody, súd uložil obžalovanému, ako pôvodcovi vzniku tejto škody, aby túto škodu poškodenej O. H. nahradil.

Poučenie:

2

4Tk/1/2025

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Prešov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.